

„A nemzetek programja” – Interjú Dr. Matthias Rath-tal. 2003 április

Honlap: www.dr-rath-foundation.org

Az iraki háború ellen indított kampánya után, az arab országok közvéleménye szívesen hallana többet Önről. Tudna bővebb tájékoztatást adni eredményeiről?

Legelőször is hangsúlyozni szeretném, hogy orvos vagyok, tudós, és mindenekelőtt emberi lény, földgolyónk olyan lakosa, aki szeretné megőrizni ezt a Földet, és nem akarja, hogy azt egy harmadik világháború pusztítsa el.

Orvosként és tudósként lehetőségem nyílt arra, hogy számos terület fejlesztéséhez hozzájáruljak, ami véleményem szerint lehetővé teszi az emberiség számára, hogy egészségesebb, és remélhetően békésebb világot építsen. Felfedezéseim a természetes egészségügy, a primer prevenció, valamint a szív- és érrendszeri betegségek kezelése terén lehetővé fogják tenni számunkra, hogy nagyrészt megszüntessük a szívrohamot, az agyvérzést, a magas vérnyomást, a szívelégtelenséget, a szívritmuszavart és számos más hasonló betegséget az emberiség jelenlegi és jövőbeni generációi számára.

A másik dolog, amivel az emberiség fejlődéséhez hozzájárulhattam, az volt, hogy feltártam a gyógyszeriparnak, mint a világ legnagyobb befektetési üzletének a valós képét, amely az emberiség történelmének legnagyobb megtévesztési és csalási programján dolgozik. Miközben a hirdetésekben „egészséget” ígérnek, ennek a befektetési iparágnak az igazi piaca a betegségek léte és bővülése. A prevenció, a tényleges okok feltárása és a betegségek kiküszöbölése a gyógyszeripar „betegségüzletét” fenyegeti, ezért a gyógyszeripari kartell hevesen küzd ellene. Először 1997 júniusában tartott előadásomban fogalmaztam meg azt a kijózanító kritikát, miszerint az az iparág, amelyik magának vindikálja a globális „egészségügyi ellátás” monopóliumát, a legnagyobb akadálya annak, hogy a világ népei egészséges életet élhessenek.

A harmadik, általam figyelemre méltónak tartott eredményem, hogy az egész világon képes voltam elterjeszteni ezt az életmentő információt. Elemzésem olyannyira fenyegetővé vált a sokmilliárd dollárt áldozó gyógyszeripari befektetők számára, hogy ma már a törvény erejével, protekcionista jogszabályokkal és az állampolgári jogok megkurtításával igyekeznek a világ népei fölötti hatalmukat megszilárdítani.

A gyógyszeripari lobbis stratégiajának álcája az úgynevezett „globális háború a terrorizmus ellen”. Ez a „terrorizmusellenes” háború nem igazi háború. Ez egy gondosan kimódolt és végrehajtott hadviselés, amelynek célja, hogy az egész világon a félelem és megfélemlítés légköre alakuljon ki. Ez pedig lehetővé teszi a drasztikus jogkorlátozó szabályok bevezetését nemcsak Amerikában, hanem az egész világon is.

Legközelebbi munkatársaim ezt a fejleményt több mint egy évtizeddel ezelőtt már előre látták. A kétszeres Nobel-díjas néhai Linus Pauling akkor azt mondta: „Az Ön felfedezései annyira fontosak, hogy egész iparágakat fenyegetnek. Egy nap akár háborút is indíthatnak csak azért, hogy megakadályozzák, hogy az Ön által elért áttörést széles körben elfogadják”.

Ön orvosi egyetemet végzett, s orvosként és kutatóként dolgozott. Mi készítette Önt arra, hogy a természetes terápiákat tanulmányozza?

Én a szív- és érrendszeri betegségek okainak konvencionális kutatásával kezdtem. Akkoriban úgy gondoltuk, hogy a magas koleszterinszint a szívroham és az agyvérzés legfőbb oka. Az orvosoknak – a koleszterincsökkentő gyógyszerek gyártóinak hatására – azt mondták, hogy a magas koleszterinszint károsítja az érfalakat, ezáltal azok megvastagodnak és végül elzáródnak, s ennek következménye a szívroham és az agyvérzés. Ma már tudjuk, hogy ez nem volt több, mint a gyógyszeripar egyik marketingötlete. Ha a magas koleszterin károsítaná az érfalakat, annak ezt mindenütt meg kellene tennie az érrendszer egészén. Ez a rendszer így mindenütt elzáródna, nem csak a szívben vagy az agyban. Más szavakkal, ki kellene alakulnia

orrinfarktusnak, fül-, térd-, könyök- és ujjinfarktusnak, vagy a test bármely más szerve infarktusos megbetegedésének is. Nyilvánvaló azonban, hogy nem ez a helyzet.

Ezután felfigyeltem arra, hogy a szív- és érrendszeri betegségek lényegében ismeretlenek az állatok között, miközben az embereknél ez a vezető halálok. A következő felfedezés áttörést jelentett a természetes egészség terén az egész világon: az állatok saját testükben maguk állítják elő a C-vitamint, amire szükség van a testük és érrendszerük ellenálló-képességét erősítő molekuláknak, az úgynevezett kollagéneknek az előállításához. Minél több a C-vitamin, annál több a kollagén, annál stabilabbak az érfalak, és annál kevesebb a szívroham. Az állatok azért kapnak igen ritkán szívrohamot, mert testükben elegendő mennyiségben állítanak elő C-vitamint. Mi, emberek ebből a vitaminból egyetlen molekulát sem tudunk előállítani, ráadásul gyakori, hogy étrendünk túl kevés vitamint tartalmaz, ezért érrendszerünk meggyengül és kialakulnak a lerakódások. Ezek a lerakódások elsősorban azokon a területeken jönnek létre, ahol az érfalak mechanikus stressznek is ki vannak téve, így hat például a szív pumpálása a koszorúerekre.

Ez a felfedezés-sorozat azért volt annyira meggyőző, mert nemcsak arra ad magyarázatot, hogy az állatok miért nem kapnak szívrohamot, hanem arra is, hogy az emberek miért szívinfarktust kapnak, és nem orrinfarktust. Időközben ezeket a drámai eredményeket kutatási adatok és klinikai vizsgálatok minden kétséget kizáróan megerősítették.

Így azok a tudományos felfedezések, amelyekben részem lehetett, képezték a legfontosabb okot, amiért elhagytam a konvencionális kutatás területét, és azok felé a molekulák felé fordultam, amelyek a leghatékonyabban akadályozzák meg, illetve gyógyítják a ma betegségeit – azok felé a molekulák felé, amelyeket a természet maga alkot meg, és amelyek szükségesek a sejtek optimális működéséhez.

Kutatási eredményeiről szóló dolgozatait számos tudományos magazin publikálta. De mi állt kutatásainak középpontjában?

A szív- és érrendszeri betegségekhez vezető körülmények felfedezése, azaz a szívroham és az agyvérzés okainak feltárása csak a kezdet volt. Miután megértettem, hogy testünk sejtmillióinak működéséhez – egyfajta „biológiai üzemanyagként” – vitaminokra, ásványi anyagokra, bizonyos aminosavakra és nyomelemekre van szüksége, nyilvánvalóvá vált, hogy ennek a tudásnak az alkalmazásával nemcsak a koszorúerek megbetegedései és a szívroham akadályozhatók meg, hanem a ma még gyakori betegségek közül sok más is. Az elmúlt években kutatóintézetem – együttműködve más tudósokkal és orvosokkal szerte a világon – minden kétséget kizáróan megállapította, hogy az alábbi betegségek elsősorban e mikrotápanyagok (vitaminok, ásványi anyagok stb.) hosszú távú hiánya miatt jönnek létre. Ha ezekből a mikrotápanyagokból – akár szokásos étrendünkben, akár úgy, hogy, táplálékiegészítőket fogyasztunk – optimális mennyiséget veszünk magunkhoz, az alábbi állapotok nagyrészt megelőzhetők: magas vérnyomás (amit az érfalak sejtmillióiban a hosszú ideig fennálló mikrotápanyag-hiány okoz), szívelégtelenség (a szívizomsejtek millióinak mikrotápanyag-hiánya), valamint a szívritmuszavar, a diabetikus eredetű keringési problémák, sőt más kóros elváltozások is.

Egy másik lényeges felfedezésem az volt, hogy miként lehet természetes úton megakadályozni a rákos sejtek elburjánzását a testben. Néhány évvel ezelőtt publikáltam azt a megállapításomat, hogy minden rákos sejt – függetlenül a rák típusától, vagy attól, hogy melyik szervben alakul ki – ugyanúgy terjed. A rosszindulatú daganatok úgynevezett „biológiai ollók” (ezek egyfajta enzimek) révén burjánzanak, amelyek képesek roncsolni testünk szöveteinek molekuláit (a kollagént). Minél agresszívabb egy rák típusa, annál több ilyen kollagént felemésztő enzimet állít elő.

A szövetek rombolására képes enzim túltermelése csökkenthető, vagy akár meg is akadályozható természetes módon azzal, hogy a lizin és a prolin nevű aminosavakat C-vitaminnal és néhány más mikrotápanyaggal együtt alkalmazzuk. A közelmúltban kutatócégünk megállapította: valamennyi tanulmányozott ráksejt blokkolható azzal, hogy kihasználjuk ezt a tápanyag-szinergiát az ilyen enzimek tevékenységének megakadályozására. Európában és Amerikában már több tízezer rákbeteg él a rák megelőzésének és kezelésének ezzel a természetes módszerével. Közülük sok százan már fel is gyógyultak a betegségből. Ez talán még fontosabb felfedezés is, tekintettel arra, hogy mostanáig a hagyományos medicina a rákot „halálos ítéletnek” tekintette. Gondosan dokumentáltuk sok-sok rákbeteg állapotának alakulását, röntgenfelvételeket készítve tüdejükről és csontjaikról a természetes terápia előtt és

után. Ezekkel a dokumentált eredményekkel alapítványunk honlapján, a www.dr-rath-health-foundation.org címen ismerkedhetnek meg.

Így abban a megtisztelő helyzetben vagyok, hogy hozzájárulhattam a ma leggyakoribb betegségei közül néhánynak a megfékezéséhez. Már csak egy kérdés marad, hogy ezt az információt miért nem terjesztik az egész világon? A kérdés megválaszolásához megint vissza kell térnünk a gyógyszeripari üzlethez, amelynek szereplői aktívan harcolnak ezen tudományos áttörést jelentő ismeretek ellen, mert a globális betegségszűrés megőrzésétől tartanak.

Ön alapítója az orvoslás egy új koncepciójának, a „celluláris medicinának”. Elmagyarázná, hogy mi is ez a celluláris medicina vagy sejtorvoslás, és milyen előnyökkel jár annak alkalmazása?

Ma az orvostudomány a test szervei szerint oszlik diszciplínákra. A kardiológusok szakterülete a szív, az ortopéd orvosok a mozgásszervi elváltozásokkal foglalkoznak, a belgyógyászok meg többek között az emésztőszervi panaszokkal. Ez a megközelítés azonban figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy az egészség, illetve a betegség nem a szervek, hanem azon sejtek milliósájak a szintjén dől el, amelyek az egyes szerveket, illetve az emberi test egészét felépítik. Az egyetlen és legfontosabb oka a sejtfunkciók károsodásának – és végső soron a betegségnek – a bioenergia hiánya a sejtek szintjén. A sejtek megfelelő működéséhez szükséges legfontosabb bioenergia-molekulák a biokatalizátorok, azaz azok a kicsiny molekulák, amelyek felgyorsítják a sejtekben végbemenő kémiai reakciókat. Ezek között a természetes molekulák között a legfontosabbak a vitaminok, az ásványi anyagok, a nyomelemek és bizonyos aminosavak. A celluláris medicina az orvostudomány egy olyan új területe, amely ezt a tudást alkalmazza a ma leggyakoribb megbetegedések megelőzésében és kezelésében. A sejtorvoslás titkait kutató intézetünkben folyamatosan vizsgáljuk a mikrotápanyagok iránti specifikus igényeket, és egyes meghatározott betegségeket, többek között a szív- és érrendszeri betegségeket, a rákot és bizonyos fertőzőbetegségeket, hogy közelebb jussunk a megelőzés és a gyógyítás lehetőségeihez.

Már most is látható, hogy a huszonegyedik század orvostudománya ezt a tudást az egész világon ki fogja használni, lehetővé téve az emberiség számára, hogy nagyrészt megszabaduljon a ma még igen gyakori betegségektől, például a szív- és érrendszeri betegségektől és a ráktól. Nincs vesztegetni való időnk; hiszen ezt az elvet a Földön minden ember megértheti orvosi diploma nélkül is. Minden egészségügyi dolgozónak, minden, a polgárai egészségéért felelős politikusnak azonnal meg kell ismerkednie ezekkel a tudományos tényekkel, és ennek felhasználásával kell kialakítania a nemzeti egészségügyi programokat.

Miért gondolja Ön azt, hogy a természetes kezelés jobb és hatékonyabb, mint a hagyományos gyógyszeres terápia?

A gyógyszeripar tipikusan befektetési iparág, így természeténél fogva nem képes és nem fog olyan gyógyszereket előállítani, amelyek a betegségeket megelőzik vagy megszüntetik, mert ezzel saját, a gyógyszerek folyamatos használatára épülő piacát szüntetnék meg. Ezt a tényt elég nehéz megérteni és még nehezebb elfogadni. De ez az igazság, és erről mindenkinek tudnia kell.

A világpiacon jelenleg kapható gyógyszerek 80 százalékának hatásosságát nem sikerült bizonyítani; ezek csak a tünetek kezelésére alkalmasak. Ennek közvetlen következménye az, hogy a ma leggyakoribb betegségeket, például a szív- és érrendszeri megbetegedéseket, a rákot, az AIDS és sok más kór nemhogy nem szorulnak vissza, hanem kifejezetten terjednek, annak ellenére, hogy hatékony, de nem szabadalmaztatható medicinák állnak rendelkezésünkre.

Biológiát és biokémiát tanuló diákok szerte a világon megismerkednek a mikrotápanyagoknak a sejtek optimális működésében betöltött szerepével. Sajnálatos módon, a gyógyszeripar hatása az orvosképzésre mindenütt olyan erős, hogy mindaddig ezeket a tudományos tényeket nem alkalmazták a gyógyászatban. Ahhoz, hogy a világ élvezhesse a természetes egészség előnyeit, egyrészt el kell fogadnia az új tudományos tényeket, másrészt meg kell szüntetnie azokat a művi korlátokat a medicinában, amelyeket a gyógyszeripar betegségszűrés gazdaságilag motivál.

A néhai, kétszeres Nobel-díjas dr. Linus Pauling az Ön eredményeiről rendkívül elismerően nyilatkozott. Miért?

Linus Pauling volt az egyetlen olyan tudós, aki két alkalommal vehette át a Nobel-díjat úgy, hogy egyiket sem megosztva nyerte el. Az első Nobel-díját kémiai eredményeiért, a másodikat a béke megteremtése érdekében kifejtett tevékenységéért kapta 1963-ban, azért, mert elkötelezett híve volt az első leszerelési megállapodás létrehozásának, a részleges nukleáris kísérleti tilalom bevezetésének. Linus Pauling a huszadik századi tudomány óriása volt. Számítalan szerves és szervetlen molekula molekuláris struktúráját ő fejtette meg először, és ő tárta fel a fehérjék strukturális tulajdonságait (alfa-helix), és elsőként írt le egy genetikai betegséget (egysejtés vérszegénység).

Én több mint húsz évvel ezelőtt ismerkedtem meg Linus Paulinggal, amikor a németországi orvostanhallgatók szóvivője, és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) orvostanhallgató szövetsége igazgatótanácsának tagja voltam. Akkori ismeretségünk azonban nem elsősorban tudományos jellegű volt, inkább arra a közös célra épült, hogy mindketten a békéért és a nukleáris leszerelésért kívántunk dolgozni.

Évekkel később, amikor a szív- és érrendszeri elváltozások területén folytatott kutatásaim elvezettek a vitaminok szerepének felismeréséhez, szót váltottam vele ezekről a felfedezésekről. Ő azonnal felismerte ennek fontosságát és meghívott, hogy kaliforniai intézetében legyek a szív- és érrendszeri kutatások első igazgatója.

Linus Pauling és én sokkal többek voltunk egymásnak, mint kollégák; közös jövőképünk volt egy egészségesebb és békésebb világról. Így nem meglepő, hogy röviddel halála előtt Linus Pauling kifejtette: kétségkívül engem tekint utódjának.

Hogyan reagált a hagyományos tudományos közösség az Ön munkájára és kutatásaira?

Az új felfedezések három fázison mennek át: először kinevetik, másodsor keményen ellenzik azokat, végül azonban már nyilvánvalónak tartják. A szív- és érrendszeri betegségek, illetve a rák területén folytatott kutatásaim sem jelentettek kivételt. Az orvosok világában, ahol a sebészeti beavatkozások, mint a bypass-műtétek vagy a ballonkatéterek alkalmazása (angioplasztika) jelentik a „megoldást” az érelzáródásokra, a sugárzás, illetve a kemoterápia meg a rákra, az a lehetőség, hogy ezeket a súlyos elváltozásokat természetes úton, biztonságosan és jóval olcsóbban is megelőzhetjük vagy és ellenőrzésünk alatt tarthatjuk, valóban maga volt a forradalom.

A keringési rendszer elváltozásai területén a „Megoldás az emberi szív- és érrendszeri betegség titkára” című, mérföldkövet jelentő tudományos dolgozatom publikációjától több mint 10 évbe telt, amíg eredményeim elfogadásában is áttörést értünk el. Ez végül 2002. május 4-én történt meg, amikor a Stanford University – ez egyike a világ vezető orvosi egyetemének – meghívott engem, hogy eredményeimet ismertessem az általuk szervezett szimpóziumon. Ez a meghívás már tükrözte a szív- és érrendszeri betegségek új értelmezésének egyre növekvő elfogadását: e szerint az elváltozás nem más, mint a skorbutnak, a tengerészek betegségének egy korai formája.

Előadásomban első alkalommal összegeztem a kardiológia néhány legalapvetőbb megoldatlan kérdését egy olyan vezető orvosi intézményben, amelyet a gyógyszeripari kartell több mint egy évszázadon keresztül befolyása alatt tartott: „Miért nem kapnak szívrohamot az állatok, miközben az emberek igen”, miért kapunk szívinfarktust és nem orrinfarktust, miért meszesednek el az artériák (arterioszklerózis) de nem a vénák. Ezért ismeretlen a „venoszklérozis”. Az előadáson elhangzottakat alapítványunk honlapján is közzétettük.

Ehhez hasonlóan, a rák gyógyítására irányuló kutatások területén is körülbelül 10 év telt el felfedezésem publikálásától annak nyilvános bemutatásáig: a rák természetes módszerekkel blokkolható lizin és más mikrotápanyagok alkalmazásával. 2002. március 8-án hirdettük meg ezt az áttörést egy teljes oldalon a világ legnagyobb újságjában, az USA Today-ban. A hír bozóttüzként terjedt, és sok intézet és ország már ma is él ezzel a tudással.

Miközben tudományosan megalapozott ellenvetésekkel nem találkoztam, a gyógyszeripar rendkívül intenzív támadást indított. Az elmúlt 5 évben fő stratégiájuk az volt, hogy megkíséreljék törvényen kívül helyezni a természetes, nem szabadalmaztatható egészségügy terén szerzett ismeretek terjesztését, annak érdekében, hogy sokmilliárd dolláros betegsüzetüket megvédjék.

Milyen hatást gyakoroltak az Ön könyvei a gyógyszeriparra?

Elsőként a „Miért nem kapnak szívrohamot az állatok – de az emberek igen” című könyvemben tettem közzé a „gyógyszeripar törvényeit”. Ez az ágazat a betegsüzetet csak befektetésnek tekinti, és nem az egészség érdekében működik. Lelepleztem, hogy kutatásaik a pénzteremtés érdekében csak újabb szabadalmazható készítmények előállítását szolgálják, ahelyett, hogy a világ népeinek tényleges egészségügyi érdekeit tartanák szem előtt. Ez a könyv nyíltan vádolja a gyógyszeripart, hogy az elmúlt évtizedekben emberek százmillióinak idő előtti haláláért és egész gazdaságok pénzügyi összeomlásáért felel. A világ legnagyobb befektetési iparágának, mint egy sokmilliárd dolláros csalás részesének a leleplezése igen bátor cselekedet volt. Amikor 1997. június 21-én tartott németországi beszédemben 3500 ember előtt a történelem során először mondtam ki ezeket a gondolatokat, a hatás az egész világon érződött.

Egyetlen ok volt, amiért a gyógyszeripar szavaimat nem torolta meg azonnal: feltártam, hogy kapcsolat van a gátlástalan „betegsüzet” és a 20. században megvalósított legsúlyosabb emberiségellenes bűncselekmények, a második világháború alatt elkövetett tömeggyilkosságok között. Történelmi tény ugyanis, hogy Hitler 70 évvel ezelőtti hatalomra jutását a legnagyobb európai petrolkémiai és gyógyszeripari kartell finanszírozta. A második világháború elsősorban arról szólt, hogy miként tettek kísérletet Kelet-Európa és Ázsia természeti erőforrásainak meghódítására.

A nürnbergi nemzetközi bíróság 1946–47-ben megállapította, hogy a második világháború nem következett volna be a petrolkémiai kartell, az I. G. Farben nélkül. Ezért a céget feloszlatták, több vezetőjét pedig elítélték a nemzetközi jog megsértésével indított háború, tömeggyilkosság, idegen országok kifosztása, és más emberiségellenes bűncselekmények miatt. Ezután jött létre a Bayer, BASF és a Hoechst. A második világháború mögött húzódó vállalati háttér történetét Josef Borkin dokumentálta „Az I.G. Farben bűne és bűnhődése” című könyvében, amelyet alapítványunk honlapján is olvashatnak.

Attól fogva, hogy elindítottam a gyógyszeripar leleplezését célzó akciókat, mindezek miatt a gyógyszerkartell defenzívába szorult, és ezért nem meglepő, hogy soha nem mertek velem szemben megtorlással élni, vagy rágalmozásért illetve becsületsértésért pert indítani. Közben Európa legnagyobb hírmagazinja, a Der Spiegel vezércikke is megerősített a gyógyszeripar sokmilliárd dolláros csalásának leleplezésére folytatott évtizedes harcokban. Ez a cikk az ágazatot nyíltan csalással, félrevezetéssel, emberek életének kockáztatásával, számos ország gazdasága többmilliárd dolláros megkárosításával és több más súlyos váddal illette, mint én is tettem az előző években. A gyógyszeripar betegsüzetével szembeni első nyilvános fellépésem és a megállapításaimat már nyilvánosan is alátámasztó sajtóvisszhang között több mint öt év telt el. Ez sem meglepő, hiszen a cikk is megerősíti, hogy a gyógyszeripar szorosan kötődik a világ legmagasabb politikai döntéshozóihoz. Az írás azt is felfedi, hogy ha valamely kormány fel akar lépni a gyógyszeripar betegsüzetével szemben, ott az amerikai külképviseletek – az USA kormány nevében – azonnal közbeavatkoznak!

Számomra nagy öröm, hogy nemcsak a természetes egészség terén lehettem úttörő, hanem a gyógyszeripar betegsüzetének leleplezésében is. A Der Spiegel 2003. március 31-i cikke az első a sorban, és más sajtótermékek is követni fogják ezt a példát, így a gyógyszeripar bástyáit már a közeljövőben le fogják rombolni. És ez így van jól. Egyszerűen lehetetlen, hogy befektetők maroknyi csoportja, saját érdekeit féltve, emberek millióinak egészségét és a világ országainak gazdaságát áldozza fel. Ez az érdekcsoport újabb és újabb pozíciókat szerez azzal, hogy egyre gátlástalanabb politikusokat támogat – közöttük az Egyesült Államok elnökét és Nagy Britannia kormányfőjét –, nem titkoltan azzal a céllal, hogy mesterségesen biztosítsa ennek a sokmilliárd dolláros csalásnak a feltételeit az egész Földön.

Az Ön könyvei a világon mindenütt kaphatók?

Könyveimet több mint tíz nyelvre fordították le, és számos nyelven rendelkezésre állnak nyomtatott formában. De írásaim honlapunkon on-line módon is hozzáférhetőek, vagyis ott minden érdekelt ember elolvashatja mindezt. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy a természetes prevencióról, a szív- és érrendszeri betegségek, a rák és más közönséges egészségügyi problémák természetes gyógymódjairól szóló életmentő információt elterjesszük, hogy azt emberek milliói számára hozzáférhetővé tegyék.

Ez a tudás olyannyira alapvető, hogy azonnal közzé kellene tenni az egész világon. Örömmel fogadunk minden újságot, rádiócsatornát, tévéállomást és más sajtóterméket, amely megérti üzenetünk fontosságát és segít annak elterjesztésében. A három legfontosabb könyv egyébként a következő: a szívinfarktus, az agyvérzés, a magas vérnyomás, a szívelégtelenség, a szívritmuszavar, továbbá más szív- és érrendszeri elváltozások terén áttörést jelentő „Miért nem kapnak szívrohamot az állatok – de az emberek igen”, a rosszindulatú daganatok természetes úton történő kontrollját leíró „Rák” című kötet – ez első alkalommal írja le, hogy a rák már nem jelent halálos ítéletet –, a harmadik könyvem pedig a gyógyszeripari kartell elleni 10 éves harcom dokumentációja, címe „Az emberiség nevében”.

Miért nem hallottunk eddig ezekről az eredményekről?

A válasz nyilvánvaló. A gyógyszeripar nem olyan ipar, amely szerves úton fejlődött; azt a befektetők művileg hozták létre, hogy profitálhassanak a betegségből. Ezért kénytelenek a természetes, nem szabadalmaztatható orvosi gyógymódokról szóló információ blokkolására, hogy azok ne terjedhessenek el a világon.

A 20. század elején a Rockefeller csoport már ellenőrzése alatt tartotta az Egyesült Államok és sok más ország olajiparát. Az itt megszerzett sokmilliárd dolláros bevétel további hasznosítására ez a befektetői csoport új piacot célt meg: az emberi testet. A befektetés mielőbbi megtérülése és nyereség attól függött, hogy a feltalált gyógyszer szabadalmaztatható-e. Ennek az új befektetési iparágban a sokmilliárd dolláros nyereségét pedig arra használták fel, hogy szisztematikusan átalakítsák az orvostudományt, amely a gyógyszeripar érdekének szolgálatába állt. Néhány évtized alatt ezek az érdekcsoportok képessé váltak arra, hogy az orvosi egyetemeken, a sajtóban és a politikai életben szerzett befolyásuk révén az orvostudományt is ellenőrzésük alá vonják.

Az iparág egyik legsúlyosabb problémája a természetes egészségügyi termékek által támasztott verseny volt. Az optimális sejtmétabolizmushoz szükséges vitaminokat és alapvető tápanyagokat már 1920 és 1935 között felfedezték. Az egész tudományos világ számára nyilvánvalóvá vált, hogy a sejtek működésében ezen alapvető fontosságú molekulák nélkül zavarok mutatkozhatnak, ez pedig betegségekhez vezethet.

A gyógyszeripar stratégiai rájötték erre, és globális kampányt indítottak, hogy ezt az életmentő információt a világ népei elől elzárják. De ennek a tudásnak a visszatartása csak az első lépés volt. Később – a családon alapuló gyógyszeripari vállalkozások felépítése érdekében – már kísérletet tettek arra is, hogy az ilyen természetes, nem szabadalmaztatható terápiákra vonatkozó tájékoztatást hiteltelenné tegyék, sőt a természetes terápiákra vonatkozó prevenciók, illetve terápiás információt törvényen kívül helyezték. Mindezeknek az intézkedéseknek kizárólag egyetlen céljuk volt: védeni a szabadalmaztatható medicinákra alapozott gyógyszeripart, miközben ezek a szerek csak a tüneteket fedik el, a természetes, nem szabadalmaztatható terápiákkal ellentétben, amelyek a sejtszintű egészség fenntartását szolgálják. Az alapvető sejtfunkciók biztosításához szükséges természetes molekulákra vonatkozó tudományos tények elfedése – bár ezeket a biológiai tankönyvek is tartalmazzák – a gyógyszeripar számára élet-halál kérdésévé vált. Ha ugyanis a betegség megelőzhető azzal, hogy természetes, nem szabadalmaztatható molekulákkal optimalizáljuk a sejtszintű egészséget, akkor ez a gyógyszeripar betegségüzletét alapjaiban fenyegeti. Az a betegség, amelyet megelőztünk vagy felszámoltunk, már nem üzlet többé.

Érdemes elgondolkozni a gyógyszeriparnak az orvosi hivatásra gyakorolt hatásáról: az Egyesült Államokban alapított magánegyetemek révén – ide tartoznak az úgynevezett „Ivy League” egyetemek, mint a Harvard, a Yale, a Mayo Clinic és mások – a gyógyszeripar az egész világon egyszerűen „megvette” az orvostársadalmat. A gyógyászat oktatása során egyre inkább a mesterséges készítményekre összpontosítottak, miközben a természetes egészségügyet, mint „elavult” diszciplínát kizárták a képzésből.

Az elmúlt évtizedekben orvosegyetemeken diplomát szerzett orvosok közül talán senki sem tanulta meg, hogy az első Nobel-díjat 1937-ben pontosan a C-vitaminnak a sejtm metabolizmusban játszott szerepe felfedezéséért ítélték oda. Így több mint fél évszázadon át orvosgenerációk – milliók, szerte a világon – úgy fejezték be egyetemi tanulmányaikat, hogy semmit nem tudtak a vitaminok, az ásványi anyagok és a nyomelemek életmentő szerepéről és jótékony egészségügyi hatásairól.

Mindenki azonnal megértheti ennek a befektetési stratégiának az emberi egészségre gyakorolt globális romboló hatását, ha áttekinti a következő tényeket. A ma élő 6 milliárd ember között alig valaki van tisztában azzal, hogy az emberi test nem állít elő C-vitamint. Mára tudományos tény, hogy ez a vitamin (amiről tudjuk, hogy az artériákat védi a tengerészbetegségtől, a skorbuttól) elsődleges szerepet játszik a szívinfarktus, az agyvérzés és más szív- és érrendszeri elváltozások megelőzésében. Így, egész egyszerűen azzal, hogy a gyógyszeripar érdekében az orvosi szakmát megfosztották ettől az életmentő ismerettől, a szív- és érrendszeri betegségeket szándékosan idézik elő, vagyis a gyógyszeripar felel az iparosodott országokban és a fejlődő világ legtöbb városában dúló járványért.

Ma a Földön alig tudja bárki is, hogy az emberi test nem képes előállítani azt a természetes aminosavat, a lizint, ami a fehérjék egyik alapvető építőköve. Most kiderült, hogy a lizin, ez a természetes molekula igen fontos számunkra, hiszen képes megakadályozni, hogy a rákos sejtek elterjedjenek a testben. A rák a második legsúlyosabb járvány az iparosodott világban, és a daganatos beteg életének utolsó hónapjaiban eladott gyógyszerek jelentik a gyógyszeripari betegségüzlet egyik legnyereségesebb piacát.

A 21. század elején az emberiség végre felébred ebből a lázálomból. Ha mindenkiben tudatosítottuk volna: az optimális sejtműködéshez szükség van néhány olyan molekulára, amelyet az emberi test nem képes előállítani, az ipari világban és a fejlődő országokban három életről kettőt meg lehetett volna menteni. És arra is rá kell jönnünk, hogy a világ népei egy egész évszázadon keresztül nem azért „aludtak”, mert ostobák voltak. Nem, a megtévesztésen és a csaláson alapuló gyógyszeripari ágazat dollármilliárdokat költött az emberek félrevezetésére, hogy az „emberiség jótévőjének” álcáját ölthesse magára. E cél eléréséhez ez az iparág kétszer annyit költött marketingre, mint kutatásra.

Donald Rumsfeld, az Egyesült Államok jelenlegi hadügyminisztere korábban több multinacionális gyógyszeripari társaság vezérigazgatója volt, s mielőtt a Bush-kormány jelenlegi pozíciójába kinevezte volna, számos kitüntetésben is részesült a gyógyszerkartellnek tett szolgálataiért. Nem kérdéses, hogy Rumsfeld és az iparág összes többi befektetője – beleértve a Rockefeller-csoportot is –, ismeri ezeket a tényeket. Remegnek félelmükben attól, hogy a gyógyszeripar betegségüzletére vonatkozó információ bozóttúzként terjed szét az egész világon. Ha ez bekövetkezik, sorsuk megpecsételődik: őket tartják majd felelősnek, hogy emberek milliói olyan betegségek miatt haltak meg, amelyek megelőzhetők lettek volna, ha szándékosan nem rejtik el előlük a megelőzéshez szükséges ismereteket. A gyógyszeripar befektetői pontosan tudják: vagy ők veszítik el az emberiséget egy háborúban és egy globális „nagytestvér-programban”, vagy az emberiség veszíti el őket. Középút nincs. Ez a jelenlegi háborúnak az oka, és ezért szállnak szembe a földgolyó összes népével.

A többmilliárd dolláros gyógyszeripari üzlet előfeltétele több mint egy évszázadon át az volt, hogy el tudják-e titkolni az életmentő információt a természetes, nem szabadalmaztatható eljárásokról, amelyek révén a leggyakoribb betegségek megelőzhetővé válnak. Senki ne lepődjön meg azon, hogy pontosan ezt tették, ezért nem hallottunk korábban ezekről a fontos ismeretekről.

De milyen szerepet játszik mindebben az Egészségügyi Világszervezet, az nem segítette elő a megfelelő táplálkozás fontosságáról szóló tudás terjesztését?

Az Egészségügyi Világszervezetet (WHO) több mint 50 évvel ezelőtt azzal a céllal hozták létre, hogy az emberek egészségének védelmében tevékenykedjen szerte a világon. Kezdetben valóban a táplálkozásra vonatkozó információ terjesztésére összpontosítottak, és a WHO – közösen az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetével (FAO) – évente kiadta a „Közös jelentések a táplálkozásról” című jelentését – körülbelül egy évtizeden át.

A gyógyszeripari befektetők azonban gyorsan teljes ellenőrzésük alá vonták a WHO-t. 1963-ban, mindössze 15 évvel azután, hogy a világ népeinek szolgálatára a szervezetet megalapították, az a globális gyógyszeripari kartell eszközüvé vált. Akkor egy új bizottságot hoztak létre, mégpedig kifejezetten azért, hogy lépjen fel a mikrotápanyagoknak (vitaminok, ásványi anyagok és aminosavak) a betegségek megelőzése, gyógyítása és kiküszöbölése érdekében történő felhasználása ellen. A WHO és a FAO által közösen létrehozott „Codex Alimentarius” Bizottság (ami tulajdonképpen táplálkozási szabványok kidolgozására alakult) célja az volt, hogy bizonyos anyagokra mesterségesen felső határokat állapítson meg, megakadályozandó a természetes anyagok terápiás célú felhasználását. Ez a bizottság „szent háborút” hirdetett a mikrotápanyagok tudományosan bizonyított előnyeire, a természetes primer prevencióra vonatkozó információ terjesztése ellen. A gyógyszeripari kartell így élt vissza a WHO-val, eszközként felhasználva arra, hogy keresztülvigye az első globalizációs jogszabályokat, vagyis olyan protekcionista törvényeket fogadtattak el, amelyek mesterségesen biztosították a szabadalmaztatott gyógyszerek globális monopóliumát.

Az elmúlt 40 évben a világ népei egészségének jobbítására létrehozott szervezet – maroknyi befektető profitjának védelmében – pontosan eredeti céljával ellentétesen járt el: visszatartotta azt az életmentő információt, amelynek révén napjaink leggyakoribb betegségei megelőzhetők.

Az „Egészség mindenkinek 2020-ra” címmel meghirdetett 10 pontos programomat a Fenntartható Fejlődés Világkonferencián 2002. augusztusában Johannesburgban hoztam nyilvánosságra, és ez fordulóponthoz jelentett a WHO számára is. Miután több mint 100 államfővel sikerült megismertetni a gyógyszeripari csalárdságait és a természetes egészség alternatíváit, megkezdődött a csata a WHO visszaszerzéséért és annak a világ népei hasznára történő működtetéséért. Afrika, Dél-Amerika és Ázsia fejlődő országai vezetik ezt a történelmi csatát. De ne legyenek kétségeink. A gyógyszeripari kartellnek a WHO-ba beágyazódott erői nem fogják önkéntesen feladni a harcot.

A világ népeinek rá kell ébredniük arra a tényre, hogy azok az érdekcsoportok, amelyek a WHO-t saját céljaikra használták fel, ugyanazok az érdekcsoportok, amelyek kiereszközték a háborút Irak ellen, és amelyek a jelenlegi nemzetközi válságért is felelnek. Így a WHO ellenőrzéséért folytatott harcot ugyanolyan brutális eszközökkel fogják megvívni, mint bármilyen más csatát. Az összehasonlítás tulajdonképpen nem áll messze a valóságtól – végül is mindkét esetben emberek ezrei vagy akár milliói eshetnek áldozatul.

A WHO ellenőrzéséért folytatott csata végkimenetele bizonyos: a világ népei saját és a jövő generációk érdekében győzni fognak, és visszaszerzik a világszervezet feletti ellenőrzést. Hogy a küzdelem mennyi ideig tart majd, attól függ, hogy a világ népei tájékoztatást kapnak-e ezekről a fejleményekről, és rábírják-e kormányaikat, hogy mind nemzeti, mind nemzetközi szinten lépjenek fel. Alapvető fontosságú ugyanakkor, hogy vannak olyan szervezetek, amelyek nem vásárolhatók meg, nem fizethetők le és semmilyen más módon sem befolyásolhatók. Ilyen a Dr. Rath Egészség Alapítvány, amelyet azért hoztuk létre, hogy hozzájáruljon ehhez a célhoz.

Ön említette a Codex Alimentarius Bizottságot. Tudna erről bővebben mondani valamit?

A Codex Alimentarius a WHO és a FAO közös bizottsága, és tagjainak mintegy fele kötődik közvetve vagy közvetlenül a gyógyszeriparhoz. Miközben a Codex Alimentarius számos, élelmiszerbiztonsággal kapcsolatos kérdéssel foglalkozik, idejének, energiájának és erőforrásainak nagyobbik részét arra pazarolta el, hogy támogatást nyújtson a gyógyszeripari kartellnek a vitaminokra, ásványi anyagokra és egyéb alapvető fontosságú tápanyagokra vonatkozó természetes primer prevencióra vonatkozó információ terjesztése elleni háborújához.

Azután, hogy felfedeztem a skorbut és a szívbetegségek kapcsolatát, s hogy a „Miért nem kapnak szívrohamot az állatok – de az emberek igen” címen megjelent könyvem sikeressé vált, és azután, hogy 1994-ben az Egyesült Államokban megbukott az első kísérlet a természetes terápiák törvényen kívül helyezésére, a gyógyszeripari társaságok 1995-ben új életet leheltek a „Codex Alimentarius”-ba. Azóta óriási erőfeszítéssel védik a gyógyszeripar betegségüzletét a hatékony, biztonságos, nem szabadalmaztatható mikrotápanyagokkal szemben. Ez a bizottság évente egyszer zárt ajtókat mögött ül össze, és elsődleges célja, hogy törvényen kívül helyezze a vitaminokra, ásványi anyagokra és más alapvető tápanyagokra vonatkozó prevenció és terápiás ismereteket. Gátlástalan ajánlásait tulajdonképpen a gyógyszeripari kartell helyett terjesztik az Egyesült Nemzetek közgyűlése elé azzal, hogy az az ENSZ minden tagállamában,

azaz az egész világon kötelező érvényű törvényé váljon. Legalábbis ez a gyógyszeripari kartell terve.

Az elmúlt néhány évben rendszeresen szerveztünk tiltakozóakciókat a gyógyszeripari kartell kódextervei ellen; ezek közé tartoztak tudományos konferenciák, gyűlések és tiltakozó kampányok a kódexbizottság tagjai és az őket még mindig támogató kormányok ellen. A legutóbbi akció során több mint 600 millió (!) tiltakozólevél jutott el az ezt a gátlástalan erőfeszítést még mindig támogató országok kormányaihoz és parlamenti képviselőihez.

A „Codex Alimentarius” 2002 novemberében megtartott értekezletének előestéjén Berlinben tartottunk konferenciát, ahová a világ minden tájáról, többek között Dél-Afrikából is érkeztek egészségügyi szakértők. Nem meglepő módon, a kódexbizottság ezen ülésén történt, hogy Dél-Afrika hivatalos delegációja először leplezte le a „Codex Alimentarius” álszent magatartását. E lépés fontosságának megértéséhez az alábbi tényeket kell tisztázni:

Normális ember semmiképpen nem támogatná a természetes primer prevenció tiltását. A gyógyszerkartellnek ezért meg kellett indokolnia a még ingadozó politikusok számára, hogy miért kellene törvényen kívül helyezniük a természetes terápiákat és a természetes prevenciót. Ezért a vitaminok nem létező mellékhatásairól kezdtek beszélni. Természetesen ezek a mellékhatások csak a gyógyszeripari érdekcsoportok képzeletében és globális PR-gépezetük tervezőasztalain léteznek. A vitaminok, az ásványi anyagok és az aminosavak az élet építőkövei, és testünk minden többletet gond nélkül kiürít.

Nem így van ez a szintetikus gyógyszerek esetében. Mivel azok mesterséges készítmények, s az emberi test azokat nem ismeri, ezért szinte minden gyógyszerhez kapcsolódik valamilyen súlyos mellékhatás. A *Journal of the American Medical Association* 1998. április 15-i számában megjelent cikk szerint, a gyógyszerek mellékhatásai váltak az ipari világban a negyedik vezető halálókká. E tényeket figyelmen kívül hagyva, a gyógyszeripar PR-gépezete megpróbálja a világ közvéleményét manipulálni és arra készíteni a politikusokat, hogy fogadják el a Codex Alimentarius gátlástalan ajánlásait.

Mindezek ismeretében kell értékelnünk a dél-afrikai kormánynak a 2002. évi ülésen kifejtett véleményét, amikor leplezte a gyógyszeripari kartell bizottságon belüli évtizedes erőfeszítéseinek álszentségét, és hivatalos kormányálláspontként támogatta érveinket. Ez nem volt véletlen. Két évvel korábban a dél-afrikai kormány lépett fel elsőként a gyógyszeripari kartell ellen azzal, hogy visszautasította az AIDS-gyógyszerek után fizetendő jogdíjak megfizetését.

Érvelésük nagyon egyszerű: Ha megfizetik a felháborítóan magas jogdíjakat, az elérhetetlenné tenné e gyógyszereket a dél-afrikai és a fejlődő világ más államaiban élő emberek óriási többsége számára. A gyógyszeripar azzal, hogy ragaszkodik a magas haszonhoz, szándékosan veszélyezteti emberek millióinak életét Afrikában és szerte a világon. A gyógyszeripari kartell – azaz a Gyógyszergyártók Nemzetközi Szövetsége – elég arrogáns volt ahhoz, hogy beperelje a dél-afrikai kormányt a pretoriai bíróság előtt. Nem meglepő, hogy ezt a háborút nem a tárgyalóteremben, hanem a közvélemény bírósága előtt vesztették el.

A gyógyszeripar betegségüzlete érdekében történő gyilkolás ellen az egész világot átfogó tiltakozás lehetetlenné tette, hogy a gyógyszeripari kartell folytassa ezt a pert. 2001 januárjában, mindössze néhány héttel azután, hogy a dél-afrikai kormányt a bíróság előtt megtámadták, a gyógyszeripari kartell beismerte vereségét és visszavonta keresetét. A dél-afrikai kormány tehát történelmi győzelmet aratott a gyógyszeripari kartellel szemben. Közben sok ország követi a dél-afrikai példát, és maguk állítják elő gyógyszereiket anélkül, hogy megfizetnék a fojtogató szabadalmi díjakat.

Ön említette az AIDS-gyógyszereket. Vannak-e természetes alternatívák e gyógyszerek helyett?

Tudományos tény, hogy gyakorlatilag minden vírus működése részlegesen vagy teljesen blokkolható természetes terápiák révén. Például az aszkorbinsav (C-vitamin) lassítja a vírusok szaporodását. A befolyásos *Proceedings of the National Academy of Science* 1990-ben az USA-ban nyilvánosságra hozott tanulmánya kimutatta, hogy a C-vitamin olyan mennyiségben, amelyet az emberek naponta fogyaszthatnak, több mint 99,9%-ban gátolhatja a HIV-vírus szaporodását. A *Proceedings of the National Academy of Sciences* egyike a legszélesebb körben

olvasott tudományos lapoknak szerte a világon. Vagyis a gyógyszeripar, az Egészségügyi Világszervezet és az orvosi közösség több mint egy évtized óta tudja, hogy a gyógyszereknek léteznek természetes, nem szabadalmaztatható alternatívái. Sőt mi több, ezek a természetes kezelési módok hatékonyabbak a betegségek ellenőrzés alatt tartásában, mint bármilyen más, gyógyszerekre épülő terápia.

A másik anyag, amely a vírusok terjedésének megakadályozásában kritikus szerepet játszik, a lizin nevű aminosav. Mivel minden vírus úgy terjed, hogy a körülötte lévő szövetet (kollagént) enzimek (kollagenázok) segítségével „megemésztik”, az ilyen enzimek semlegesítése csökkenti vagy meg is akadályozza a vírus terjedését. Bebizonyosodott, hogy a lizin és prolin nevű természetes aminosavak el tudják érni ezt a hatást. Ezen kívül, dokumentált, hogy az A-vitamin és más alapvető fontosságú tápanyagok erősítik az immunrendszert és ezáltal hozzájárulnak az AIDS hatékony megelőzéséhez és kezeléséhez.

Sok ilyen tanulmányt tettünk közzé alapítványunk honlapján mindazok számára, akik azonnal ki akarják használni ezt az életmentő tudást, és segítenek annak elterjesztésében – legyenek maguk is betegek, egészségügyi dolgozók vagy egészségpolitikusok.

Mért gondolja azt, hogy az ENSZ AIDS-programja a gyógyszeripar hasznát szolgálja?

Az ENSZ legtöbb programját a gyógyszeripari érdekcsoportok uralják, és ez vonatkozik az AIDS-programra is. Meg kell értenünk, hogy a gyógyszeripar a hitelesség látszatának megőrzése érdekében csatát vív a fejlődő világ államaiban éppen úgy, mint a fejlett ipari országokban. Egyre több országban jönnek rá ugyanis, hogy a gyógyszeripar termékeivel szemben léteznek természetes alternatívák, és ezek nemcsak hatékonyabbak, hanem a gyógyszerek költségének töredékéért is rendelkezésre állnak, és nem kell utánuk elképesztően magas szabadalmi díjakat fizetni. Így a világ egyre több kormánya ébred rá a gyógyszeripar betegségüzletének gátlástalanságára és csalárdságára, és alakítja át nemzeti egészségügyi stratégiáit a primer prevenció módszereit követve.

Meg kell értenünk, hogy minden olyan ország, amely úgy dönt, hogy szakít a gyógyszeripar betegségüzletével, ennek az iparágak a koporsójába ver újabb szöveget. Egy ilyen döntés nem csak azt jelenti, hogy a gyógyszeripar az adott államban korábbi bevételeinek csak töredékére tehet szert. Ennek van egy sokkal fontosabb következménye is: minden olyan ország, amely hátat fordít a gyógyszeripar betegségüzletének, hozzájárul ahhoz, hogy a világ szemét felnyissa, és ráirányítsa a figyelmet az évszázados csalásra, a betegségüzletre, amelyet a gyógyszeripari érdekcsoportok tartanak fenn.

Ahogy egyre több ország szabadítja fel önmagát a gyógyszeripari kartell igája alól, úgy válnak mind súlyosabbá ennek következményei az ágazat számára. Képzeljék el, hogy mi fog történni, ha egyre több ország ébred rá arra, hogy az AIDS-járvány korlátok közé szorítható, és ehhez a lakosság számára elengedő optimális mennyiségű C-vitamint és más, nem szabadalmaztatható természetes terápiát biztosítani! Képzeljék el az emberek reakcióját, amikor rájönnek, hogy a gyógyszeripar szándékosan visszatartotta e természetes összetevőkre vonatkozó életmentő információt?

Tanúi lehetünk a gyógyszeriparaktól való elfordulásnak globális mértékben is. Jordánia, az Egyesült Arab Emírátsok, Nigéria, Dél-Afrika, Angola, Malawi és számos más afrikai ország kormánya, sőt a Kínai Népköztársaság is úgy döntött, hogy a primer prevencióra összpontosító természetes egészségügyi ellátó stratégiát indítanak el. Amivel a gyógyszeriparnak szembe kell néznie, az nem egyszerűen a „dominóhatás” – az maga a globális betegségüzlet leomlással fenyegető „berlini fala”.

Ha az AIDS által leginkább sújtott embereket és nemzeteket akarja szolgálni, az ENSZ-nek és minden szervezetének ki kell használnia a természetes primer prevencióra vonatkozó ismereteket, és ezt a tudást és ezeket a gyógymódokat a lehető leggyorsabban a világ népeinek a rendelkezésére kell bocsátania.

Nincsenek Önnek ellenségei, ha ilyen hatalmas érdekcsoportokat támad, mint a gyógyszeripar?

Azóta állok szemben ezekkel az erőkkal, amióta átvettem a fáklyát a kétszeres Nobel-díjas Linus Paulingtól. Már a kezdet kezdetén teljes mértékben tudatában voltam annak, hogy a skorbut-szívbetegség kapcsolat felfedezése önmagában is egy sokmilliárd dolláros gyógyszerpiacot semmisíthet meg. Így nagyon is tudatos döntés volt, hogy az emberiségnek e megtévesztő és erkölcstelen iparág igája alól való felszabadítása érdekében csatát kezdtem.

Visszatekintve, van néhány fontos tanulság is. Ha egy tudós, egyetlen ember ilyen mértékben megváltoztathatja az emberiség sorsának menetét, ha megrendítheti a világ leghatalmasabb iparágát, az nyilvánvalóan nem csak saját erejének tudható be. Amiért én és néhány munkatársam meg tudtuk rendíteni a 20. század legnagyobb iparágának helyzetét, az azért következhetett be, mert ez az iparág a megtévesztésre épült: egészséget ígért, de ehelyett még több betegséget adott el.

A csalás leleplezése után már nem lehet a gyógyszeripart megmenteni a bukástól. Talán ezért van az, hogy az elmúlt évek során, amikor szembeszálltam a gyógyszerkartellel és nyilvánosan vádoltam őket csalárdsággal, s azzal, hogy emberek millióinak életét teszik kockára, soha nem mertek nyilvánosan ellentámadásba kezdeni. Nyíltan tudományos felfedezéseimet sem kérdőjelezték meg.

Annyi azonban történt, hogy néhány, az orvosi közvélemény befolyásolására alkalmas, a gyógyszeripartól függő személy és sajtótermék közreműködésével megpróbálták engem személyesen diszkreditálni. De ez mindazoknak az osztályrésze, akik véleményük mellett hajlandók bátran kiállni. Remélem, hogy sok fiatal, a jövő generációi tanulhatnak ebből a példából, és lesz bátorságuk vállalni azt, amit helyesnek tartanak, amikor az ő idejük jön majd el.

Ami a személyes biztonságomat illeti, sokan kérdezik tőlem, hogy nem féltém-e az életemet. John le Carré legutóbbi regényére, a „The Constant Gardner”-ra hivatkoznak, és arra a tényre, hogy a gyógyszeripar üzleti modellje nem kifejezetten az élet tiszteletére alapul. John le Carré maga írta könyve epilógusában, hogy miközben a művön dolgozott, ráébredt arra: a gyógyszeripar valóságához képest az ő könyve olyan, mint egy nyaralásról küldött üdvözlőlap.

Ha valaki olyan kitüntetett helyzetben van, mint én, hogy több generációra kiterjedően tehet valamit emberek millióinak az életéért, akkor meghozza a helyes döntést. A legjobb védekezés a velünk szembenálló érdekcsoportokkal szemben az igazság kimondása – hangosan és mindenütt. Az alapítványunk nevében kiadott nyílt levelek sorozata éppen ilyen lépés volt ebben a folyamatban.

„Egészséget csináljatok – ne háborút” elnevezéssel Ön globális információs kampányt hirdetett meg. Mi ennek a célja?

A jelenlegi nemzetközi válságnak már a kezdetétől az emberek szerte a világban gyanakodva szemlélték a Bush-kormány által meghirdetett „terrorizmus elleni háborút”. A háborúellenes megmozdulásokon, a világ bármely pontján rendezték azokat, megjelentek olyan feliratok, amelyek rávilágítottak e háború egyik igazi motívumára: az olajra.

Ha viszont a cél csak az olaj, akkor nincs szükség globális tömeghisztériára, nincs szükség arra, hogy az Egyesült Államokat paramilitáris állammá változtassák, és arra sincs szükség, hogy olyan „nagytestvérhivatalt” hozzanak létre, amelyben 60 ezer ember a saját honfitársai után kémkedik – ráadásul teszik mindezt a biztonság álarca alatt. Ennek csak akkor van értelme, ha az ember a saját országában is fél valamitől, ha az egész lakosság potenciálisan veszélyezteteti a gazdasági érdekcsoportokat és a politikusok hatalmát.

Amint nyílt leveleimben többször is rávilágítottam, a jelenlegi válságnak, az Irak elleni háborúnak és a potenciális harmadik világháborúnak az elsődleges haszonélvezője a gyógyszeripar. 2001 augusztusában a gyógyszerkartellnek szerte a világon a gazdasági érdekeit súlyosan veszélyeztető perekkel kellett szembenéznie, így a szeptember 11-i tragikus események kifejezetten ennek az ágazatnak az érdekeit szolgálták. Bár megkísérelték ennek a

csalárd üzletnek a hitelességén esett csorbát kiköszörülni, az iparág mögött álló befektetői csoportoknak összes pénzük elvesztésével kellett szembenézniük.

Meg kell érteniük, hogy ha a csalásra építették fel a Föld legnagyobb befektetési iparágát, és erre a csalásra fény derül, nincs a társadalomnak olyan része, amelyet ez ne érintene. Pontosan ilyen helyzetben van most a Rockefeller-csoport. Ez az ok, amiért Donald Rumsfeldet, a gyógyszeripari multik korábbi vezetőjét hadügyminiszteri pozícióba helyezték, aki lényegében maga döntheti el, hogy hová és mennyi ideig hulljanak a bombák. Ez a magyarázata annak is, miért a gyógyszeripar volt George Bush választási kampányának legnagyobb támogatója. Hasonló okokból finanszírozták az egyértelműen háborús propagandára épülő 2002 novemberi választásokat is.

Kétség sem fér hozzá, hogy ezek az érdekcsoportok – saját bukásukkal szembesülve – készen állnak arra, hogy az egész emberiséget magukkal rántsák a szakadékba. 500 évvel ezelőtt ilyen helyzet lehetett Európában, amikor visszafordíthatatlanul megkezdődött az átmenet a középkorból az újkorba. Saját bukásukkal szembesülve, az akkori uralkodók saját népük ellen indítottak háborút. A 30 éves háborúban (1618–1648) Európa egyharmadát semmisítették meg, és emberéletek tízmillióit áldozták fel.

Szólna bővebben erről a középkornak véget vető történelmi párhuzamról?

Európában 400 évvel ezelőtt közemberek milliói tanultak meg írni és olvasni, köszönhetően elsősorban a nyomtatás feltalálásának, és az első könyveknek latinról a beszélt nyelvekre történt lefordításának. Ez az írástudatlanság alóli felszabadulás vetett véget a középkornak Európában, és elindította azt a folyamatot, amelynek eredményét ma mint modern világot ismerünk. Semmilyen erő, semmilyen háború, semmilyen diktatúra nem tudta megakadályozni a közemberek millióit abban, hogy feladják az olvasáshoz, íráshoz, tudáshoz és az emberhez méltó élethez fűződő jogukat.

Hasonlóképpen, ma semmilyen háború, a polgári szabadságjogok semmiféle csorbítása, semmilyen „nagytestvérállam” sem tudja megakadályozni az emberiség felszabadítását a gyógyszerkartell igája alól. Már túl sokan haltak meg hiába, túl sok gazdaság dőlt romba e vállalatbirodalmak érdekei miatt, és most a világ népei megértik végre, hogy mindez miért történt, és küzdeni fognak a természetes egészséghez fűződő jogukért.

Kampányunk, az „Egészséget csináljatok – ne háborút” rámutat arra, hogy a gyógyszeripar érdekelt a jelenlegi háborúban és a következő világháborúban, amit a CIA korábbi igazgatója, James Woolsey már be is jelentett. A kampány egyben felhívás a cselekvésre: akadályozzuk meg, hogy ez bekövetkezzen. Mindenki, bárhol van is a világon, azonnal élhet a természetes egészség és a primer prevenció területén elért óriási áttörés eredményeivel. Minden háztartás, minden orvosi rendelő, minden kórház és minden egészségügyi ellátórendszer, amely felhasználja a primer prevenció módszereit, megfosztja a gyógyszeripari érdekcsoportokat attól a pénztől, amelyre a következő háború finanszírozásához szükségük van. Ezért kapcsolódik össze a két terület.

A világ népei most ébrednek rá arra, hogy azok az érdekcsoportok, amelyek hagyják, hogy saját hasznuk érdekében a betegségek emberek millióit öljenek meg, ugyanazok az érdekcsoportok, amelyek az emberiséget a harmadik világháború felé taszítják. És a világ népei arra is ráébrednek, hogy az egészségügy a legfontosabb stratégiai ágazat, amely megváltoztathatja a Föld sorsát, egészségesebb és egyben békésebb világot teremtve. Az egyenlet nagyon egyszerű. Az egyik oldalon a befektetők maroknyi csoportja áll, amely változatlanul a betegségből és a háborúból akar hasznot húzni, a másokon meg ott van a több mint 6 milliárd ember, akik betegségtől és háborútól mentesen akarnak élni. E csata eredménye bizonyos. Mi, az emberek győzni fogunk, de egyre több társra van szükség, hogy csatlakozzon hozzánk.

Ki finanszírozta az „Egészséget csináljatok – ne háborút” kampányt?

A kampányt olyan emberek hozzájárulásai tették lehetővé, akiken a természetes terápia segített. Kutatóintézetünk biztosítja az ismereteket és primer prevenció programokat, amelyek lehetővé teszik a szívbetegségben, szívelégtelenségben, magas vérnyomásban, diabetikus eredetű keringési betegségben, rákban, csontritkulásban és sok más kórban szenvedők számára, hogy kihasználhassák a vitaminkutatás és a sejtmedicina területén bekövetkezett

természetes egészségügyi áttörést. Emberek százezrei, öt kontinens betegei már most élnek ezekkel az ismeretekkel. Ezeknek a terápiáknak a haszna sok esetben messze nagyobb, mint amit gyógyszerekkel valaha elértek.

Következésképpen, az emberek nemcsak élvezik az ilyen természetes prevenciók módszereinek előnyeit, hanem azt is el akarják érni, hogy ez a tudás az egész világon közkinccsé váljon, hogy mások is segítsen, akik még nem rendelkeznek ezekkel az ismeretekkel. Így a kampányhoz elsősorban azoktól kapunk támogatást, akik maguk tapasztalták az egészségügyi áttörés előnyeit, ezért hisznek benne, és küzdenek saját életükért és saját egészségükért. Ha ez nem így alakul, nem vihetnénk sikerre az egész világra kiterjedő információs kampányt.

Melyek az Ön „Egészséget csináljatok – ne háborút” kampányának a legfontosabb eredményei?

Azzal, hogy rámutattunk a gyógyszeripar nemzetközi válságára, és arra, hogy ez az ágazat a háború elsődleges kezdeményezője és haszonélvezője, nagymértékben hozzájárultunk ahhoz, hogy a háború a nemzetközi közösségtől nem nyert legitimitást és a támadó felek erre nem kaptak mandátumot. Azokat, akik a háborút elindították, a nemzetközi bíróság előtt lehet majd felelősségre vonni, feltéve, hogy a világ népei ezt egységesen követelni fogják.

Nyílt leveleim publikálására szándékosan választottuk a New York Times-t, mert olyan városban adják ki, amely az Egyesült Nemzetek Szervezetét székhelyéül szolgál. Története során talán még soha nem gyűlt össze annyi államfő, politikus és kormányzati ember az ENSZ székhelyén, mint idén februárban és márciusban. Így a nyílt leveleimben közzétett információ – ezen belül a gyógyszeriparnak, mint a háború elsődleges haszonélvezőjének a pellengérré állítása – szinte a világ minden országába eljutott. Ezen kívül számos kisebb országban – különösen azokban, amelyek tagjai az ENSZ Biztonsági Tanácsának, mint például Chile, Pakisztán, Kamerun stb. –, de Törökország is kinyomtatták nyílt leveleimet. Az a tény, hogy ezekben a kis országokban emberek millióinak figyelmét sikerült felhívni a háború valódi okaira, komoly szerepet játszott abban, hogy kormányaik ellenálltak annak az óriási politikai nyomásnak és gazdasági veszteség kíséretnek, amellyel az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormányai próbálkoztak.

Ez a két ország a gyógyszeripari termékek legnagyobb exportálója a világon. Minden három eladott pirulából kettőnek az ára ezekbe kerül vissza. És pontosan ez az a pénz, ami korrupció és a gyógyszeripari lobbizástól függő politikusokat segít a Fehér Házba és a Downing Streetre, és ez az a pénz, ami most a Közel-Keleten folytatott háború és a már bejelentett világháború finanszírozására szolgál.

A második cél, amit elértünk, az volt, hogy az Irak ellen folytatott háború nem fajult nukleáris vagy biokémiai holokauszttá. A háború mögötti érdekek megvilágításával arra a tényre is fény derült, hogy a tömegpusztító fegyverekkel vívott háború automatikusan a gyógyszeripar stratégiai célját szolgálja, kiváltva a hadiállapotot szerte a világon, és megkurtítva a polgári szabadságjogokat annak érdekében, hogy monopóliumokat bebetonozzák.

A gyógyszeripar túlélése attól függött és most is attól függ, hogy lesz-e olyan háború, amelyben a csataterén tömegpusztító fegyvereket alkalmaznak. Vagy lesz-e ilyen színlelt támadás otthon. Történelmi tény, hogy minden olyan napon, minden olyan héten, amikor mindez nem következik be, a gyógyszeripart megfosztjuk attól a lehetőségtől, hogy ránk kényszerítse a szabad véleménynyilvánítást is korlátozó globális törvényeit, ezzel szilárdítva meg monopóliumát a globális betegségi piacon. Azzal, hogy nyíltan és az egész világon közzétettük terveiket, eddig megfosztottuk a gyógyszeripari befektetőket attól a lehetőségtől, hogy céljaikat elérhessék.

Mellékesen jegyzem meg, hogy ezeknek a nyílt leveleknek a publikálása kissé olyan, mint egy kémregény, vagy egy epizód Colombo felügyelő történeteiből. Ha egy rendőr nem biztos benne, hogy a bűncselekményt a potenciális gyanúsított követte el, szembesíti őt a bizonyítékokkal, hogy kipróbálja reakciót. Ez volt az én szándékom is, amikor publikáltam a nyílt leveleket. Ha igazam volt, és tudtam, hogy igazam volt, akkor „a bűnözőknek” reagálniuk kellett.

És micsoda reakció volt! Mindössze 24 órával (egy nappal) az után, hogy a gyógyszeripar a szeptember 11-i tragédia és a jelenlegi háború legnagyobb haszonélvezőjeként lelepleződött, a szeptember 11-i merénylet kiagyalóját bemutatták a világ meglepett közvéleménynek. Az után, hogy a Hindukush hegyein keresztül több ország hadserege másfél éven keresztül üldözte a

merénylet kitervelőjét, hirtelen alvás közben megtalálják a sejket egy pakisztáni lakásban, és őrizetbe veszik.

Egy egész héten át a legfontosabb amerikai médiumok egyébről sem szóltak, mint „a nagy fogásról” – ez nyilvánvalóan szervezett figyelemelterelő akció volt. De az Egyesült Államokon kívül alig valaki hitt valaki ebben a mutatványban. A nemzetközi sajtó már gyanította a mögöttes napirendet – még a „háborús szövetséges” sajtója is. A The Independent című brit újság már úgy írt a hirtelen megtalált sejkről, hogy „milyen jókor jött ez a felfedezés”.

Ennél is érdekesebbek voltak a reakciók az Egyesült Államok kongresszusában. Sok intelligens ember már Amerikában is gyanított valamilyen mögöttes szándékot a szeptember 11-i merénylet mögött. Hitetlenkedve fogadták például azt, hogy az FBI-nak a merénlyre vonatkozó pontos információját figyelmen kívül hagyták, hogy a szövetségi nyomozóiroda vezetői elhallgattatták azokat, akik megfújták a figyelmeztető sípokat a merénylet kapcsán. Még gyanúsabb volt az a tény, hogy a Világkereskedelmi Központban megölt áldozatok rokonaitól több mint egy éven keresztül megtagadták a tragédia hátterének hivatalos vizsgálatát. A vizsgálatot éppen a Fehér Ház, és maga Bush elnök akadályozta meg. Az áldozatok rokonai semmi mást nem akartak, mint az igazságot. Ha ez a merénylet valóban „terroristák” műve volt, minden kormánynak érdeke fűződne ahhoz, hogy azonnal és minden rendelkezésre álló erőforrásával kivizsgálja az ügyet – nem csak a hozzátartozók miatt, hanem az egész lakosság érdekében. Megkérdezték már legalább maguktól, hogy mit rejteget a Bush-kormány a hivatalos vizsgálat akadályozásával?

Ezt a gyanút természetesen táplálták az én nyílt leveleim is, amelyekben elmondtam a megdöbbent kongresszusi tagoknak, az amerikai rendvédelmi szerveknek és a lakosságnak, hogy 70 évvel ezelőtt már történt hasonló esemény: 1933. február 28-án a német parlament épületét gyújtották fel. Azt is azonnal arra használták fel, hogy felfüggeszék a polgári szabadságjogokat és kibocsássák a hatóságokat rendkívüli intézkedésekre felhatalmazó törvényt (a haza biztonságáról szóló törvényt), amit aztán gazdasági és politikai diktatúra követett, majd jött a második világháború.

Ma már történelmi tény, hogy a német parlament (Reichstag) elleni támadást – jó előre és igen gondosan – azok az érdekcsoportok tervezték meg, amelyek ezt arra használták fel, hogy a német társadalmat felkészítsék a második világháborúra. Az is tény, hogy azt a bizonyos felhatalmazó jogszabályt, amely felfüggesztette az alapvető állampolgári jogokat, ugyancsak jó előre elkészítették. Most, 70 évvel később, a nemzetközi politikai közösség és Amerika népe megtapasztalhatta, hogy ugyanígy kötik be a szemét. És azok, akik ezt a programot kidolgozták, még annyi fáradságot sem vettek maguknak, hogy a megfogalmazáson változtassanak. 70 évvel ezelőtt, az állampolgári jogok megszüntetésének jogi alapjául szolgáló törvényt így nevezték: „Gesetz zum Schutz von Heim und Reich”. Azok, akik a szeptember 11-i tragédiából hasznot húztak, a maguk jogszabályát megdöbbentő analógiával „A haza biztonságáról szóló törvénynek” keresztelték el. Ezek a jogszabályalkotók tényleg azt hitték, hogy a világ népei nem képesek 70 évre visszatekinteni, és nem látják a terveik mögé?

Végigsüvöltött a tiltakozás a kongresszus tagjain, a politikai és a rendvédelmi közösségen. Ők a Bush-kormányt a terrorizmus elleni háborúban támogatták. Most viszont hallottak a Fehér Ház urainak mögöttes szándékairól is. Sőt, az amerikai politikusok sora és az amerikai rendvédelmi közösség azt is tudta, hogy az amerikai emberek – a szavazóik – szintén olvassák a New York Times-t és kérdéseket tesznek fel nekik, olyanokat, amelyekre nem bizonyos, hogy tudják a választ.

A telefonok nem hallgattak el a Fehér Házban, és az amerikai igazságügyi minisztériumban. Ijedt politikusok és jogalkotók tették világossá, hogy nem hajlandók részesei lenni semmiféle „államcsínynek” a Fehér Házban ülő politikai bábok érdekében.

A reakció igen gyors volt. Négy nappal később az Egyesült Államok igazságügyi minisztere, John Ashcroft – mehökkentő módon – a nyilvánosság elé állt az úgynevezett 2. hazafi-törvénnyel. A megdöbbent amerikai közvélemény megtudta, hogy a terrorizmus elleni törvények állítólag nem elegendők, és ezért módosításra szorulnak. E módosítások lényege nem kevesebb, mint az egész rendvédelmi közösség általános immunitása az Egyesült Államokban, ha a Bush-kormány parancsait teljesítik.

Így, egyetlen tollvonással Bush, Ashcroft és a kartell többi politikai bábja megpróbált a nemzetközi fórumok előtt is védeltséget biztosítani mindazoknak, akik gátlástalan

cselekedeteiket és háborús bűntetteiket támogatják. Ha maradt is bármilyen kérdőjel a szeptember 11-e valódi háttéréről és a jelenlegi nemzetközi válság igazi céljáról, a Bush-kormányzat ezen újabb reakciója a nyílt leveleimben foglaltakra fel kell, hogy nyissa minden intelligens ember szemét, bárhol él is a világon.

Kapott-e Ön visszajelzéseket az Egyesült Államokban vagy a New York városában élő emberektől?

Kaptunk visszajelzéseket az egész világról. Vezető egyetemek, kormányzati szervek, orvosok és természetesen sok-sok beteg, s általában az emberek válaszoltak. A leggyakoribb reakció a hála volt azért, mert felnyitottuk szemüket a gyógyszeripar túlélésért vívott harca és a jelenlegi nemzetközi válság közti kapcsolatra. Sokan kértek további információt a természetes egészség alternatíváiról, vagy a gyógyszeripar betegségeinek háttéréről.

Különösen is figyelemre méltók az Egyesült Államokból érkező reakciók: ott sokakban tudatosult, hogy saját kormányuk már nem a nép többségének, hanem elsősorban a Rockefeller petrokémiai és gyógyszeripar érdekeltségek köré csoportosuló befektetők kis csoportjának érdekeit képviseli. Ha valaki New Yorkban él, és gyanítja, hogy valami nem stimmel a szeptember 11-e mögött meghúzódó hivatalos történet körül, akkor tudja igazán értékelni, hogy valaki végre elmagyarázza, saját kormányuk miért gátolja a hivatalos és független vizsgálat lefolytatását.

Szerintem nagyon is ideje, hogy nem csak New Yorkban, hanem szerte a világon mindenki tudja meg az igazságot a szeptember 11-i tragédia körülményeiről. Annál is inkább, mert a torony elleni támadást azóta is arra használják fel, hogy megkíséreljék a mutatóváltást globális szinten megismételni, és a tragédiát ürügyként használva a világra az illuzórikus terroristák ellen keresztres háborút kényszeríteni.

Kérdezték tőlem, valóban azt gondolom-e, hogy Bush és köre szándékosan kockáztatott 3000 életet szeptember 11-én? A válaszom egyszerű: nagyjából ugyanolyan számú emberről szól, mint amennyien minden 10 nap (!) alatt a gyógyszerek ismert mellékhatásai miatt meghalnak.

A Fehér Ház egyrésztől megakadályozza a vizsgálatot, másrésztől viszont folyamatosan visszaél a tragédiával, hogy annak örve alatt világháborút indítson. Így ez már nem az Egyesült Államok nemzeti ügye. Az Egyesült Nemzetek feladata, hogy követelje és kezdeményezze a szeptember 11-i események független kivizsgálását. Ez jogos követelés, mivel New York városa az ENSZ székhelye, és e világfórumon másfél éve minden vitát ez a tragédia árnyékolta be. Elérkezett az idő, hogy a világ népei és kormányai kiálljanak, és választ követeljenek szeptember 11-e háttérére vonatkozó kérdéseikre. És az Egyesült Államok kormánya jobban teszi, ha nem zárkózik el a nemzetközi vizsgálatától – különben végképp hitelét veszti.

Ön azt gondolja, hogy 2001. szeptember 11-e az Egyesült Államokat diktatúrává változtatja?

Ez már meg is történt. Igaz, nem egy ember vagy egy politikai párt, hanem gazdasági érdekeltségek kis csoportjának diktatúrájáról beszélünk, amely globális érdekeltségei megszilárdítása érdekében a jelenlegi kormányt bábként mozgatja. A kialakult helyzet miatt aggódó polgárok egy csoportja – többek között Ralph Nader, a színésznő Susan Sharandon, meg a Greenpeace környezetvédő szervezet képviselői – már idén januárjában egész oldalas figyelemfelhívást tettek közzé a New York Times-ban „A nagy testvér nem jön – már itt van” címmel. A „nagy testvér” George Orwell 1984 című regényére utal, amelyben a szerző olyan társadalmat ír le, amelyet kis érdekcsoport tart ellenőrzése alatt és manipulál, egy olyan érdekcsoport, amely a magánszféra legféltettebb titkaiba is betekinhet. A regényben foglaltak nagy része már a mai Egyesült Államok valósága. Bankszámlákba bírósági végzés nélkül betekinhetnek, e-mail-eket olvashatnak, telefonbeszélgetéseket hallgathatnak le, leveleket bonthatnak fel, lakásokat kutathatnak át, de más alapvető állampolgári jogokat is semmibe vehetnek. Mindezeket az észbontó törvényeket szeptember 11-e eseményeivel, a terrorizmus elleni háborúval indokolják.

Az egyik legalapvetőbb emberi jog, amit a Bush-kormány megpróbál elvonni az amerikai néptől, a természetes egészségre vonatkozó információhoz való szabad hozzáférés joga. Ezt az állampolgári jogot Amerika népének azóta garantálja törvény, amióta 1994. augusztusában egyhangúan elfogadták a táplálék-kiegészítőkről szóló törvényt. Az amerikai nép számára

oly mértékben szent a természetes gyógymódokhoz és a betegségek megelőzésének és kezelésének természetes eszközeire vonatkozó információhoz való hozzáférés, hogy ennek korlátozását békeidőben bizonyára nem viselnék el. Az amerikai lakosság több mint fele – egészségi állapota javítása érdekében – naponta vesz magához mikrotápanyagokat. Ezt a jogot csak egyféléképpen lehet elvenni tőlük, ha azt „hadiállapotra” hivatkozással teszik.

Pontosan ez az, amiért a Bush-kormány nem keresi a békét a Közel-Keleten – éppen ellenkezőleg. A háború utáni Irakot ugródeszkeként használják, hogy a nemzetközi válságot eszkálálják, és tovább háborúskodjanak – esetleg már tömegpusztító fegyvereket is bevetve. Ilyen globális terror nélkül céljaikat nem tudják elérni!

Amerika és a világ népeinek nagyon kell figyelniük, hogy átlássanak a gyógyszerkartell és politikai bábjaik manipulációin és a trükkök bonyolult hálóján, mivel az állítólagos „terrorizmussellenes háború” csak álca, a valódi célok egészen mások.

Ön azt állítja, hogy a gyógyszeripari kartell hasznot húzna egy tömegpusztító fegyverekkel vívott háborúból. Elmagarázná ezt kicsit bővebben?

Ha azt látják, hogy egy olyan esemény, ami megsemmisített két épületet New York városában és megölt 3000 embert, elegendő ahhoz, hogy egy egész országot a félelem állapotába taszítsanak, és szinte bármilyen állampolgári jogot lábbal tiporjanak, ebből kézenfekvő módon levonhatják a megfelelő következtetéseket. A gyógyszeripari kartell érdekei globálisak, és nem engedhetik meg, hogy bármelyik kontinens vagy akár csak néhány ország is kivonja magát ellenőrzésük alól.

Például, ha Dél-Amerika országai dokumentálnák, hogy a természetes egészségen alapuló primer prevenciók hatásosabbak, mint a gyógyszerek, ez a csalárd gyógyszeripari üzlet globális monopóliumát összeomlással fenyegetné. Az internet, vagyis a globális kommunikáció korában, ha a világ valamely sarkában sikerülne természetes eszközökkel megszüntetni teljes betegségeket, az információ szinte azonnal eljutna csaknem mindenhová. A gyógyszeripari kartell saját logikája szerint ebben a helyzetben az ellenintézkedéseknek is globálisnak kell lenniük.

Ezért a gyógyszeripari kartell azt tervezte ki, hogy a szeptember 11-i okozta félelmet globális méretűvé fokozza. Ennek legjobb módja egy olyan háború lehet, amelyben tömegpusztító fegyvereket is bevetnek. Háborút kell tehát provokálni valahol, ahol valamelyik fél vélhetőleg rendelkezik tömegpusztító fegyverekkel, és amely fenyegetettsége esetén hajlandó is felhasználni azokat. Ha tömegpusztító fegyvereket vetnek be a csatamezőn, vagy a londoni vagy a New York-i metróban, a brutális háború sokkolta emberek bizonyára bosszúért lihegnének, és ez már jogalapot teremtene a gyógyszeripari kartell azon követelése valóra váltásához, hogy az egész világon hadiállapotot vezessenek be. Ilyen feszült nemzetközi légkör mellett az Egyesült Államokban létrehozott „nagytestvérrendszer” elterjeszhetnék az egész világon.

Most, hogy nyílt leveleimben, és többek között ebben az interjúban is rávilágítottam erre a tervre, annak valóra váltása gyakorlatilag lehetetlenné vált, és ezért alternatív koncepció készült. Nem véletlen, hogy pontosan azon a héten ütötte fel a fejét egy új járvány, az atípusos tüdőgyulladás (SARS) – kiváltva az egész világ rettegését –, amikor az iraki háború mögött álló stratégiák rájöttek: tervük összeomlott, mert nem tudnak tömegpusztító fegyverekkel vívott háborút provokálni.

A sajtó által az atípusos tüdőgyulladás miatt keltett globális hisztériának semmi köze a járvány valószínű veszélyéhez. Ez egy egyszerű vírusos betegség, ami éppen úgy, mint bármilyen más vírus okozta kór, nagyrészt korlátok között tartható és megelőzhető az aszkorbinsav (C-vitamin) és bizonyos más természetes molekulák optimális mennyiségű adagolásával. De ezek a molekulák nem szabadalmaztathatók, és ezért ezeket nem is reklámozzák. Amit azonban reklámoznak, az a globális félelem bizonyos titokzatos járványtól, és a rettegés ébren tartása egyedül a gyógyszerkartellt szolgálja: visszaveti az embereket a gyógyszeripartól való függőségbe, és elősegíti az olyan légkör létrejöttét, amelyben legalább néhány, az alapvető jogokat korlátozó rendelkezés mégis elfogadtatható.

Nem kell félni az atípusos tüdőgyulladástól, mert ennek oka a koronavírus, amit jó ideje ismerünk. Két kanálnyi porított C-vitamin naponta, hozzá még néhány más vitamin, ami erősíti az immunrendszert – ez a legjobb módszer az atípusos tüdőgyulladás, és a többi vírusos megbetegedés megakadályozására. Mivel az aszkorbinsavról tudjuk, hogy a ma ismert legagresszívabb vírus – HIV/AIDS – szaporodását több mint 99 százalékban blokkolja, az atípusos tüdőgyulladást is hatékonyan keretek között tudja tartani.

Ahelyett, hogy titokzatos félelmet keltenének, amely kizárólag bizonyos érdekcsoportokat szolgál, az egészségüggyel foglalkozó politikusoknak, az egészségügyi dolgozóknak és az embereknek általában segíteniük kell a tájékoztatást a már most azonnal rendelkezésre álló természetes eszközökről, amelyekkel az atípusos tüdőgyulladást és sok más egészségügyi problémát ellenőrzés alatt lehet tartani.

Az egyik nyílt levelében Ön említette a Rockefeller-csoportot és a Rockefellerék által pénzelt háromoldalú bizottságot, mint George Bush és kormánya mögött álló legfontosabb szervezetet. Mi ez a háromoldalú bizottság, és milyen információval rendelkezik ennek finanszírozásáról?

1998. szeptember 13-án, két évvel George Bush megválasztása előtt a *The New York Times* egy hosszú kutatói cikket közölt „Van-e még szerepe egy másik Bushnak?” címmel. A cikk leírja a Bush-dinasztia és a Rockefeller-csoport, valamint a petrokémiai ipar más nemzeti és nemzetközi érdekcsoportjai közötti kapcsolatokat. Az írás leszögezi, hogy az ifjabb George Bush-sal a „Rockefeller által finanszírozott háromoldalú bizottság” lépne be ismét a Fehér Házba. A cikk arra a tényre is rávilágít, hogy idősebb George Bush, aki Reagan alatt alelnök volt, majd elnök az első iraki háború során, e trilaterális bizottság igazgatótanácsának tagja volt.

Mi a célja ennek a bizottságnak?

A Rockefeller-konzorcium a 20. század első felében terjesztette ki hatalmát a petrokémiai ágazat mellett a gyógyszeriparra is. Egyre több tőkéjük volt, amit működtetni és forgatni kellett, és így nyilvánvalóvá vált, hogy a nemzeti keretek között működő Rockefeller-csoport mozgásteret kevés egy globális befektető csoport szempontjainak érvényesítéséhez. Így 1972-ben a Rockefeller-konzorcium úgy döntött, hogy egy informális csoportot alakít globális pénzügyi érdekeltségeinek koordinálására.

A szervezet három lába korunk három gazdasági hatalmi centrumát képviseli, az Egyesült Államokat, Európát és Japánt – innen a háromoldalú elnevezés. A bizottság első elnöke és máig tiszteletbeli elnöke maga David Rockefeller. A csoport bankárokból, vállalatvezetőkből és más „globális játékosokból” áll, akik „kizárólag meghívásra” csatlakozhatnak a kiválasztottakhoz. Üléseik a nyilvánosság elől zártak, érdekes módon azonban van hivatalos honlapjuk, a www.trilateral.org. Itt felsorolják a csoport tagjait; olyan ez mint valami pénzemberek „kicsodája”.

Ilyen szervezetet nem alapítanak cél nélkül. A háromoldalú bizottság célja, hogy „új világrendet” hozzon létre, amely a Földet alapvetően a petrokémiai-gyógyszeripari kartell érdekeinek veti alá. Ezt sohasem tartották titokban, és elgondolásaikat magukévá tették a „fejszés embereik”, például Richard Perle, Paul Wolfowitz, Donald Rumsfeld és néhányan mások, akik jelenleg a Bush-kormányban, a Pentagonban, vagy másutt, de mindenképpen a hatalom közvetlen közelében tevékenykednek.

Nem kell ahhoz történelemből vagy politikatudományból szerzett diploma, hogy az ember egyet meg egyet összeadjon. A New York Times 1998-as cikkében felvetett félelmek mára valósággá váltak, amikor a Bush-kormánnyal a Rockefeller finanszírozta háromoldalú bizottság belépett a Fehér Házba és a Pentagonba, a világ leghatalmasabb politikai és katonai döntéshozó központjaiba. Sohasem fért kétség ahhoz, hogy a háromoldalú bizottság politika bábjai ki fogják használni ezt a lehetőséget arra, hogy az „új világrend” elérése érdekében határozott és gátlástalan próbálkozásokat tegyenek.

Ha valakiben a fentiekkel kapcsolatban kétség merülne fel, emlékezzen arra, hogy a jelenlegi kormány milyen erőszakosan befolyásolta saját javára a 2002. évi választás eredményeit, majd

töltötte be az összes stratégiai pozíciót kompromisszumra képtelen héjakkal, hogy a Rockefeller-csoport „új világrendre” vonatkozó elképzeléseit megvalósítsa. Szükségesnek és fontosnak tartottam, hogy dokumentáljam a világháborús követelések és a Rockefeller közötti kapcsolatot, és ezt meg is tettem a New York Times-ban megjelent nyílt levelemben. Rockefeller „fejlesztés embere” Richard Perle csak néhány nappal élte túl a háromoldalú bizottság szándékainak nyilvánosságra hozatalát; álságos indokkal volt kénytelen lemondani a Pentagonban betöltött állásáról.

Mondanom sem kell, hogy a történelem menete, e bolygó jövője, nem tud és nem fog megváltozni, ha ezeket a rejtett összefonódásokat nem leplezzük le, és nem mutatjuk be a világ népeinek. A betegségek fennmaradásából és a harmadik világháborúból újabb pénzt remélő érdekcsoportoknak van nevük és van arcuk. A világ népeinek ismerniük kell ezeket a neveket és ezeket az arcokat. Honlapunkon – a háromoldalú bizottságról hivatalosan rendelkezésre álló információ alapján – megtalálja őket.

A világ ismeri ezeket az embereket. Mindaddig, amíg Rockefeller háromoldalú bizottságában szolgálnak, mindenért felelnek, ami a Rockefeller-kartell nevében történik. Következésképpen, felelőssé kell tennünk őket mindazért, amit a Bush-kormány jelenleg tesz. Most, hogy háborút indítottak a nemzetközi jog megsértésével, ezek az érdekcsoportok felelnek minden elkövetett háborús bűncselekményért is. A tömeggyilkosságok, a háborús bűncselekmények, a kizsákmányolás, a fosztogatás és minden más, a Bush-kormány által véghezvitt törvénytörés miatt vádat kell emelni azok ellen is, akik George Busht „megcsinálták”. Ezeknek a vezetőknek tudniuk kell erről.

Ennek az évnek a márciusában a hollandiai Hágában létrejött a Nemzetközi Büntetőbíróság (<http://www.icc-cpi.int/index.php>). Nem meglepő, hogy a Bush-kormány igen erőteljesen harcolt e bíróság létrehozása ellen. Tudták, hogy ők lehetnek az elsők, akiket e fórum elé állítanak, az ő cselekedeteiket vizsgálhatná majd a világ. Az 1947-es nemzetközi háborús törvényszék ilyen háborús bűncselekmények miatt ítélte el a második világháborút kirobbantásában aktív szerepet játszó iparágak vezetőit is, elsősorban az I.G. Farben petrokémiai-gyógyszeripari kartell vezetőit.

Amikor a világ népei egységesen elítélik az Irak elleni – és minden jövőbeni – háborút, miként gondolhatják a Rockefeller finanszírozta háromoldalú bizottság tagjai, hogy elkerülhetik a felelősségre vonást? Nem értem, hogy ezek a vezetők hogyan lehetnek ilyen rövidlátók. A kommunikáció világában valóban globális hadiállapotra volna szükség ahhoz, hogy mindez rejtve maradjon, és ne vonják őket felelősségre. Az egyetlen kérdés legfeljebb az, hogy az eljárásra mikor kerül sor.

A Rockefeller név nem forog túlságosan sokat a nyilvános vitákban. Ha ennyire nagy a befolyásuk, miért nem hallunk többet felőlük?

A világ bizonyos vidékein az uralkodóknak még arca van, népük becsüli őket, képük mindenütt látható. A világ leghatalmasabb emberei azonban más utat választottak. Hatalmukat titokban gyakorolják és utálják a nyilvánosságot. A Rockefeller-csoport több mint 200 gyógyszergyártó társaságot – köztük kicsiket és nagyokat – ellenőriz anélkül, hogy bárki a nyilvánosság előtt beszélne erről. A csoport áll a világ legbefolyásosabb pénzintézetei mögött, ide tartozik a Chase Manhattan Bank és sok más pénzintézet is. Természetesen, a Rockefeller csoport tulajdonában áll az Exxon konzorcium és más multinacionális petrokémiai társaságok is. Egyedül az Exxon éves bevétele meghaladja a világ országai felének bruttó nemzeti össztermékét.

A Rockefeller-konzorcium a sajtót is ellenőrzése alatt tartja. Hozzájuk tartozik a Time Warner, a CNN, s újságok, rádió- és tévéállomások egész hálózata. Így nem meglepő, hogy az amerikai közvéleményt manipulálni lehetett, és sok ártatlan ember támogat olyan illegális cselekedeteket, mint a nemzetközi jog megsértésével vívott háború. És a kételkedőket tovább manipulálták a fizetett „közvélemény-kutatások”, amelyek eredményeit a New York Times és más orgánumok is nyilvánosan megkérdőjelezték.

Az amerikai Rockefeller csoport megfelelője, a Rothschild-csoport Nagy Britanniában, amely a világ második legnagyobb gyógyszerexportáló országának gyógyszeripara felett rendelkezik meghatározó befolyással.

Ön azt sugallja, hogy a világ kormányainak keresetet kellene benyújtaniuk a hágai nemzetközi büntetőbírósághoz George Bush, Donald Rumsfeld és mások ellen?

Igen! A világ közössége régóta dolgozik e bíróság létrehozásán, amelyet azért állítottak fel, hogy lépjen fel a nemzetközi jog megsértése ellen, s különösen az olyan háborúkban elkövetett háborús bűncselekmények ellen, amelyeket nemzetközi legitimáció nélkül indítottak vagy vezettek. Mikor, ha nem most van itt az ideje, hogy az Irak elleni háború megindításáért felelős személyeket – akik más országokra is csak bajt hoznak – bíróság elé állítsunk? Ha nem állítjuk meg őket most, a világ népeinek még több szenvedést okoznak, veszélyeztetve emberek életét és kockáztatva azt, hogy saját bukásukban magukkal rántják az egész Földet. A világ népeinek meg kell érteniük, hogy a gyógyszeripar – a Föld legnagyobb befektetési iparága – halálra van ítélve. Az egész el fog tűnni, az egyetlen kérdés az, hogy mikor. Másodsor, nincs kétsége senkinek afelől, hogy azok, akik a gátlástalan betegsügület folytatásáért felelősek, akiknek el kell majd számolniuk emberek millióinak szükségtelen és idő előtti halálával, ugyancsak bukásra vannak ítélve. Azt hiszik, hogy ők önként feladják?

A világ népeinek és választott kormányainak rá kell ébredniük erre. A Bush-kormány nyíltan propagálja a háború eskalációját. És örült tervüket végre is fogják hajtani, hacsak a világ népei meg nem állítják őket. Mivel katonai eszközökkel a világháború kockázata nélkül nem állhatják útjukat, két másik lehetőség nyílik: gazdasági és politika eszközökkel kell megfékezni őket.

A betegsügület leállításának gazdasági eszköze, hogy a nemzeti egészségügyi ellátórendszerek az egész világon a primer prevenció és a természetes egészség módszereit alkalmazzák, és visszautasítsák a változatlanul szükséges gyógyszerek (például az antibiotikumok) utáni szabadalmi díjak megfizetését.

A politika eszközeit pedig a jog segíti, és késedelem nélkül lépni kell. A világ népeinek rá kell bírniuk kormányaikra, hogy háborús bűncselekmények és az emberi jogok megsértése miatt hivatalos eljárást kezdeményezzenek a Bush- és a Blair-kormány ellen. A hollandiai Hágában létrehozott nemzetközi büntetőbíróság lehet az a fórum, amely ezeket a jogsértéseket kivizsgálhatná, és az ítéleteket meghozhatná.

Keresetet kell benyújtani a nemzetközi jog szabályainak semmibe vételével indított és vezetett háború, tömeggyilkosság, kizsákmányolás, az állami és a magántulajdon fosztogatása és más emberiség elleni bűncselekmények, valamint a nemzetközi jog megsértése miatt. Ha mi, a világ népei és a 180 ország kormányai hagyjuk, hogy Bush és Blair, a Rockefeller-kartell és a háromoldalú bizottság tagjai elkerüljék a felelősségre vonást, ha hagyjuk, hogy a világot illegális háborúkkal terrorizálják anélkül, hogy a felelősöket megbüntetnék, akkor az Egyesült Nemzetek Szervezete, a nemzetközi jog teljes rendszere és az ENSZ égisze alatt létrehozott bíróság mára semmit nem ér.

Nem elegendő, hogy csak kormányokat vagy vállalatokat nevezzenek meg alperesként. A kormány egyes tagjait, George Busht, Condolezza Rice-t, Donald Rumsfeldet, John Ashcroftot és az összes többi érintett személyt pellengérré kell állítani. Meg kell nevezni Tommy Frankst és a többi tábornokot, akik nemzetközi felhatalmazás nélkül vezették ezt a háborút. A Rockefeller-csoport minden tagját, a háromoldalú bizottság és a még azonosítandó testületek minden érintettjét, aki kezdeményezte vagy elősegítette külföldi országok kifosztását, vagy abból gazdasági hasznot húzott, személy szerint kell megnevezni. Ugyanez vonatkozik a britekre is. Nem csak a Blair-kormányt, hanem a Rothschild Bank vezetőit és mindazokat, akik ebből az illegális háborúból közvetve vagy közvetlenül hasznot húztak, fel kell fedni. A listán szerepelniük kell a politikusoknak, a bankároknak és más, a háborúból hasznot húzó vállalatok vezetőinek, függetlenül attól, hogy amerikaiak, európaiak vagy származzanak a világ bármely más részéből.

Egy másik keresetet a gyógyszeripar vezetői ellen kell benyújtani, azon bűncselekmények miatt, amelyeket a befektetők nevében a világ népei és kormányai ellen követtek el. Mindennek késedelem nélkül meg kell történnie.

E lépések elősegítésére alapítványunk honlapján nyilvánosságra hoztuk a keresetek tervezetét és a legfontosabb alperesek listáját. Felhívunk minden kormányt, hogy azonnal tegyen lépéseket e keresetek hivatalos benyújtása érdekében. Ideális esetben ezeket a lépéseket több állam együttesen tehetné meg, például az Afrikai Unió, a dél-amerikai országok vagy az ázsiai

országok, hogy a minimálisra lehessen csökkenteni a kartellek valószínű gazdasági bosszúhadjáratainak kockázatát.

A legfontosabb azonban, hogy a világ népei támogassák kormányaikat a lépések megtételében. Felhívok minden egyes embert a Földön, hogy cselekedjen, bírja rá kormányát, hogy hivatalos keresetet nyújtson be ezen érdekcsoportok ellen.

Vagy megengedjük, hogy ezek az erők a kárhozatba taszítsák a Földet, vagy most átvesszük az irányítást. Természetesen az is lehetséges, hogy mi emberek nyújtsunk be hivatalos keresetet Hágában. A kormányok lassúak és könnyen megfélemlíthetők, különösen, ha valakinél különösen nagy „gazdasági bot” van. De mi vagyunk a nép. Meg tudjuk csinálni? Természetesen. És a világ népeinek össze kell fogniuk ebben.

Rá kell ébrednünk: a háborús erőfeszítések mögött álló érdekcsoportok felderítése a legfontosabb lépés egy újabb világháború megelőzése érdekében. A világ egyszerűen nem engedhet meg magának még egy ilyen jogsértő háborút, mert ezzel minden egyes nappal nagyobb lenne a harmadik világháború kitörésének veszélye. Most kell cselekednünk. Minden felelős politikus, a Földgolyó minden állampolgára ébredjen rá erre a történelmi lehetőségre, és azonnal cselekedjen.

Mit tehetünk mi, a nép?

Mindenkinek meg kell ismerkednie a természetes egészség, a primer prevenció terén elért eredményekkel. Mindenkinek, függetlenül attól, hogy hol él, Új-Delhiben, Kairóban, Johannesburgban, New Yorkban, Buenos Airesben vagy Mexikóvárosban, függetlenül attól, hogy fejlődő országban vagy iparosodott országban, mindenkinek tájékozódnia kell ezekről az ismeretekről, amelyek hatékonyan és azonnal helyettesíthetik a jelenleg felírt gyógyszerek több mint 80 százalékát. Becslésem szerint a természetes egészség terén folytatott további kutatásokkal néhány éven belül a gyógyszerek 95 százaléka fölöslegessé válik.

Ez azt jelenti, hogy a világ népeinek lehetőségük van arra, hogy a gyógyszeripari kartellt megfosszák bevételei 95 százalékától, amit egyébként a gátlástalan betegségüzlet finanszírozására használnának, meg arra, hogy továbbra is olyan politikusok választási kampányát támogassák, mint Tony Blair és George Bush. Gondolják ezt végig! Micsoda nagyszerű lehetőség mindenki számára, hogy nemcsak egy egészségesebb világhoz járulhat hozzá, hanem ahhoz is, hogy garantálhassa a békét a saját generációnk, sőt gyermekeink és unokáink számára is.

Ezen kívül Önöknek helyi támogató csoportokat kell szervezniük, hogy rávegyék kormányukat: nyújtsanak be hivatalos keresetet Hágában és más bíróságoknál, hogy felelősségre vonják mindazokat, akik a jelenlegi világválság mögött állnak, és akik abból hasznot húznak. Ezeknek az erőknek és cselekedeteiknek a nyilvános leleplezése az előfeltétele annak, hogy jövőbeni befolyásukat csökkenthessük és megakadályozhassuk, hogy ezek az érdekcsoportok további károkat okozzanak a Földnek és népeinek.

Gyakran megkérdezik tőlem, miért nem hallottuk vagy láttuk, hogy gyógyszeripari érdekek állnak a háborús propaganda mögött. A válasz nagyon egyszerű: ezek az érdekcsoportok az emberszeretet és a jótétemények álcája mögé húzódnak. Ha meg akarják érteni a gyógyszeripari kartellek gátlástalanságát és kapzsiságát, először le kell rántani az emberszeretet álorcáját, hogy láthassák a betegségüzlet gátlástalan igazi vonásait. Ez most megtörtént, de nincs vesztegetni való időnk. Ez az interjú stratégiát ad a világ népeinek és politikusainak, hogy azonnal lépjenek, hogy megőrizték bolygónkat, és gyermekeinknek egészségesebb és békésebb világot adhassanak át.

Mit gondol az Egyesült Nemzetek jövőbeni szerepéről?

Nem elegendő, ha az Egyesült Nemzetek csak versenyt fut az Egyesült Államokkal, hogy létrehozza a háború utáni Irak kormányát. Ha a világtestület szerepét erre korlátoznánk, az nem lenne más, mint kapituláció a petrokkémiai és a gyógyszeripari kartell és politikai és katonai érdekcsoportok előtt. Ennek nem szabad megtörténnie.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének magának kell hajtóerőként szolgálnia, hogy George Bush, Tony Blair és a nemzetközi jogot lábbal tipró többi politikus is bíróság elé kerüljön. Képzeljék el,

milyen fontos tett lenne, ha az Egyesült Nemzetek közgyűlése többségi döntése alapján ilyen keresetet nyújtana be. Számomra nem kérdéses, hogy ilyen határozat megszülethet, és meg is fog születni.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetét meg kell védeni, de nem azzal, hogy kapitulálunk a gyógyszeripari kartell előtt, és megpróbálunk velük kompromisszumot kötni. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének önbizalomra van szüksége, és saját joghatóságának megvalósítására kell törekednie.

Senkinek, semmilyen kormánynak, még a világ leghatalmasabb kormányának sem lehet megengedni, hogy figyelmen kívül hagyja az Egyesült Nemzetek határozatait abban a reményben, hogy elkerülheti a felelősségre vonást. Akik így tesznek, azokat bíróság elé kell állítani és indítékukat az egész világ nyilvánossága elé kell tárni. Ez az Egyesült Nemzetek legsürgetőbb és azonnali feladata.

Természetesen ugyanez vonatkozik az Egyesült Nemzetek égisze alatt működő más világszervezetekre is, mint például az Egészségügyi Világszervezetre. Azonnal meg kell szabadítani azt a gyógyszeripari lobbifolyásától. Már nem tűrhető tovább, hogy a világ népei abban a hitben éljenek, hogy a WHO az ő egészségüket védi, s közben régóta a gyógyszeripar eszközévé vált. Ennek megálljt kell szabni. Amikor fényt derítünk arra, hogy a gyógyszeripar a jelenlegi válság legfőbb haszonélvezője, ez fontos adalék ahhoz is, hogy gátat vessünk az Egészségügyi Világszervezettel való visszaélésnek, s a szervezet szolgálja azt a célt, amelyre eredetileg létrehozták: az egészség globális szintű javítását, különösen a fejlődő világban, ahol a segítségre leginkább szükség van.

Az Ön alapítványának célja „Egészség mindenkinek 2020-ra”. Gondolja, hogy ez valóban megvalósítható cél?

A jelenleg rendelkezésre álló tudományos ismertek fényében, a vitaminkutatás és a celluláris medicina terén elért eredmények révén az ipari világban négy betegségből hármat nagyrészt meg lehet szüntetni. A fejlődő országokban több mint 2 milliárd ember szenved mikrotápanyag-hiányban, ami védtelenebbé teszi őket a fertőző betegségekkel szemben, és más egészségügyi problémák is mutatkoznak. Oktatással, a higiénés viszonyok javításával, az éhség és a munkanélküliség elleni intézkedésekkel, az egészségre vonatkozó ismeretek terjesztésével a fejlődő országokban is jelentős eredményeket érhetnek el az emberek egészségi állapotának javításában és a fejlődő országokban az emberek életviszonyainak javításában.

Képzeld csak el, hogy mennyi pénz szabadul fel oktatásra és más szociális intézkedésekre, ha az embereket nem fosztja ki a gyógyszeripar, és annak nagyrészt hatástalan és kevésbé biztonságos „betegségüzlete”. Globális szinten dollártrilliókról beszélünk, amely rendelkezésre áll majd a prevencióra, az oktatásra és más szociális igényekre, ha a gyógyszeripar betegségüzlete kiszorul a Földgolyóról.

Természetesen 2020-ban is lesznek még betegségek, de a szívroham, az agyvérzés, a rák, a csontritkulás és sok más, ma még nagyon gyakori egészségügyi probléma közül egy sem ölt már járványos méreteket. Bizonyos vagyok abban, hogy alapítványunk sokat tehet az emberiség érdekében az „Egészséget mindenkinek 2020-ra” fontos céljának megvalósításával.

Ebben az interjúban nagy gondot fordítottam arra, hogy stratégiát mutassak a Földgolyónk túlélésére. Mint olyan tudós, aki több mint egy évtizeden át küzdött azért, hogy leleplezze azokat az érdekcsoportokat, amelyek ez idáig megakadályozták az egészség és a béke világának létrejöttét, feladatomban tartom, hogy ismereteimet felajánljam a világ népeinek.

Hogyan tud valaki együttműködni az Ön alapítványával, és támogatni annak céljait?

Jelenleg kommunikációnk legfontosabb eszköze az internet. Mivel az Egészségügyi Világszervezet nem tölti be hivatását, hogy tájékoztassa a világ népeit a természetes egészségről, a primer prevencióról, magunkra vállaltuk ezt a fontos feladatot.

Alapítványunk honlapja a természetes egészségre és a primer prevencióra vonatkozó információ egyik legfontosabb forrásává vált a betegek, az egészségügyi dolgozók és az

egészségpolitikusok számára bárhol a világon. Keményen dolgozunk, hogy ezt az információt a lehető legtöbb nyelven hozzáférhetővé tegyük.

Arra ösztönzünk mindenkit, hogy levélben, faxon vagy e-mailben lépjen velünk kapcsolatba, küldjön nekünk információt olyan kísérleti projektjeiről – legyenek azok akár csak előkészületben –, amelyek az Önök közösségében, településén vagy országában megvalósuló természetes egészségügyi programokról szólnak.

Alapítványunk klíringházként is szolgál abban a kampányban, amelynek célja nyomást gyakorolni a világ kormányaira, hogy a betegségért és a háborúért felelős személyeket bíróság elé állítsák. Ennek elősegítésére most készítünk elő nemzetközi meghallgatást Hágában, ami a már rendelkezésre álló információt gyűjti össze az ilyen érdekcsoportok leleplezése érdekében. Ezzel elő akarjuk segíteni, hogy a világ kormányai hivatalos keretet nyújtsanak be a nemzetközi büntetőbíróságnál.

Ez az a két legsürgetőbb projekt, amelyben részvételre hívunk mindenkit a világon, s az összes rendelkezésre álló eszközzel fel kívánunk lépni.

Ön javaslatot tett az „új világalkotmányra”. Ez miről szól, és miért kezdeményezte ezt?

A történelem során a világ népei még sohasem voltak ennyire egységesek a béke iránti vágyukban, mint most. Békét akar a halott amerikai katona anyja New Yorkban, a halott gyerek apja Bagdadban, s békét akarnak a fejlődő világ embermilliói, akik végső soron megfizetik a Földön uralkodó igazságtalanság árát.

Miközben a kormányokat még mindig megfélemlíti az Egyesült Államok katonai hatalma, és túl lassan ébrednek rá, hogy a világnak most össze kell fognia, valakinek fel kell állnia és ki kell mondania nyilvánosan azt, amit emberek milliói gondolnak: itt az idő, hogy a Föld népei összefogjanak, megoldják a problémát és új világot építsenek fel.

Olyan tudósként, akinek a felfedezései hozzájárultak ahhoz, hogy a gyógyszeripari kartell sarokba szoruljon – magával rántva a szakadékba akár az egész emberiséget –, feladatomban tartom, hogy javaslatot tegyek erre a „21. napirendre”, az Alkotmányra, egyben akciótervre egy olyan új közös világ megteremtése érdekében, amely a nép érdekeit szolgálja. Ez a „21. Népi Napirend” az alábbiakat tartalmazza:

„Alkotmány a béke, az egészség és társadalmi igazságosság új, közös, világáért”

A harmadik évezred elején az emberiség keresztúton áll. Egyrésztől, ott állnak a Földet lakó 6 milliárd ember érdekei, és az összes jövőbeni generáció érdekei, akik emberhez méltó és egészséges életet kívánnak élni egy békés világban. Másrésztől, ott vannak azok a szűk gazdasági érdekcsoportok, amelyek az egész emberiségtől megtagadnák az alapvető emberi jogokat egyetlen egy indokkal, az pedig a kapzsiság.

Ebben a helyzetben, mi, a világ népei választás előtt állunk: vagy változatlanul elfogadjuk az ilyen, háborúkat és betegségeket hozó befektetői csoportok uralmát, vagy felszabadítjuk magunkat az iga alól, és olyan új világ felépítéséhez fogunk hozzá, amelyet a béke, az egészség és a társadalmi igazságosság elvei vezérelnek.

Mi, a világ népei felismerjük, hogy az emberiség történelme során még sohasem voltunk ennyire egységesek abban a kívánságunkban, hogy megőrizzük a békét, megálljt szabjunk a betegségeket, és igazságszolgáltatás elé állítsuk azokat, akik a nyereség érdekében feláldozzák a békét és az egészséget.

Ezért, mi, Kelet és Nyugat, Észak és Dél népei, a gazdag és a szegény országokból egyaránt, úgy döntöttünk, hogy létrehozuk a béke, az egészség és a társadalmi igazságosság világát, magunk és az eljövendő generációk számára.

Alapvető jogainkként meghirdetjük:

A BÉKÉHEZ FÚZÓDÓ JOGOT. Mi, a világ népei az összes rendelkezésünkre álló eszközzel megvédjük a békéhez fűződő jogunkat. A tömegpusztító eszközök korában a háború már nem választható lehetőség a nemzetközi konfliktusok feloldására. Biztosítani fogjuk, hogy mindazokat, akik a nemzetközi jog kifejezett felhatalmazása nélkül háborút vezetnek, állítsák az igazságszolgáltatás fórumai elé és vonják őket felelőségre. Nem pihenünk, amíg meg nem büntetik mindegyiküket, függetlenül a gazdasági vagy politikai következményektől, mert felismertük: ez az egyetlen módja annak, hogy megvédjük a Földet a pusztulástól.

AZ ÉLETHEZ FÚZÓDÓ JOG. Mi, a világ népei elhatároztuk, hogy az összes rendelkezésünkre álló eszközzel megvédjük az élethez fűződő jogunkat. Nem pihenünk addig, amíg a Földgolyónkon élő emberek átlagos élettartamát károsan befolyásoló összes tényezőt meg nem szüntetjük. Küzdünk az éhínség, az alultápláltság és más olyan körülmények ellen, amelyek Földgolyónk lakosainak millióit gyilkolják meg évente, köztük csecsemőket és gyermekeket. Megszüntetjük a betegségüzletet, amelynek következményeként többen haltak meg időnap előtt elkerülhető betegségek miatt, mint az emberiség összes háborújában együttesen.

AZ EGÉSZSÉGHEZ FÚZÓDÓ JOG. Mi, a világ népei, elhatároztuk, hogy minden rendelkezésünkre álló eszközzel megvédjük az egészséghez fűződő jogunkat. Biztosítani fogjuk, hogy a gyógyszeripar betegségüzletét a betegségek szándékos elősegítését az egész világon törvényen kívül helyezzük. Bíróság elé állítjuk mindazokat, akik hozzájárulnak a betegségek fennmaradásához, és akik visszatartják a természetes, nem szabadalmaztatható gyógymódokról szóló életmentő információt. Miközben közösségeinknek egészséget biztosítunk, és nemzeti egészségügyi ellátási programjainkat végrehajtjuk, a hatékony és biztonságos természetes egészségre és primer prevencióra vonatkozó módszerekre összpontosítunk. Minden egészségügyi ellátó stratégia elsődleges célja a betegség megelőzése és megszüntetése lesz.

A TÁRSADALMI IGAZSÁGOSSÁGHOZ FÚZÓDÓ JOG. Mi, a világ népei elhatároztuk, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel megvédjük a társadalmi igazságossághoz fűződő jogunkat. Már nem fogadjuk el, hogy Földgolyónk három lakosából kettő szegénységben és írástudatlanságban éljen. Biztosítani fogjuk, hogy a világ erőforrásait oly módon osszák újra, hogy Földgolyónk minden polgára számára emberhez méltó életet biztosítsunk. Ennek forrásául a sokmilliárd dolláros betegségüzlet megszüntetése és a katonai kiadások csökkentése révén felszabaduló pénzek szolgálnak.

Felismerjük, hogy e célok eléréséhez első lépésként bíróság elé kell állítani azon vállalati érdekcsoportok tagjait, amelyek a háborút és a betegséget segítik elő, amelyek emberek millióinak életét áldozták fel, és más emberiségellenes bűncselekményeket követtek el.

Ezen vállalati érdekcsoportok képviselőinek nyilvános kipellengérezése és megbüntetése elsöpri az utolsó akadályt a világ népei előtt, s véget vethetnek a betegség, a háború és az igazságtalanság sötét korszakának, és a 21. században megkezdhetik a béke, az egészség és a társadalmi igazságosság új világának építését.

Hágában, 2003. áprilisában,

Dr. Matthias Rath